

BELGISCHE SENAAT

ZITTING 1959-1960.

COMMISSIEVERGADERING VAN 19 JANUARI 1960.

Ontwerp van wet houdende de begroting van het Ministerie van Binnenlandse Zaken voor het dienstjaar 1960.

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE
VOOR DE BINNENLANDSE ZAKEN (1)
UITGEBRACHT DOOR DE H. DE MAN.

DAMES EN HEREN,

Uw Commissie heeft twee vergaderingen gewijd aan de behandeling van de begroting voor 1960.

Uiteenzetting van de Minister.

Bij de aanvang van de algemene bespreking gaf de Minister een uiteenzetting, die wij hierna zo volledig mogelijk weergeven.

Gemeentelijke en Provinciale Financiën.

De begroting van het departement voor het dienstjaar 1960 voorziet, voor de gewone dienst, in uitgaven ten belope van 8.774.274.000 frank, tegen 9.033.173.000 frank voor het dienstjaar 1959.

Natuurlijk krijgen het Fonds der provinciën, het Fonds der gemeenten en dat voor openbare onderstand, naast de hulp ten gunste van de grote steden het leeuwenaandeel van dit bedrag.

a) Artikel 24-1. Gemeentefonds voor openbare onderstand : 1.324.813.000 frank, d.i. een verhoging met 28.188.000 frank ten aanzien van het dienstjaar 1959.

De dotatie is dit jaar tegen 117,50 % berekend in plaats van 115 % in 1959.

(1) De volgende leden hebben aan de beraadslagingen van de Commissie deelgenomen :

De hh. Harmegnies, voorzitter; Allard, Bertinchamps, Coulonvaux, De Bruyne, Ridder de Schaeften, de Stexhe, Lacroix, Lagae, Lemal, Machtens, Neybergh, Poncelet, Sledsens, Vandekerckhove, Van der Borgh, Vermeylen, Versé, Yernaux en De Man, verslaggever.

R. A 5782.

Zie :

Gedr. St. van de Senaat :
5-VIII (Zitting 1959-1960) : Ontwerp van wet.

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1959-1960.

RÉUNION DU 19 JANVIER 1960.

Projet de loi contenant le budget du Ministère de l'Intérieur pour l'exercice 1960.

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DE L'INTERIEUR (1)
PAR M. DE MAN.

MESDAMES, MESSIEURS,

Votre Commission a consacré deux réunions à l'examen du budget de 1960.

Exposé du Ministre.

Introduisant la discussion générale, le Ministre a fait un exposé que nous reproduisons ci-dessous d'une manière aussi complète que possible.

Finances communales et provinciales.

Le budget du département pour l'exercice 1960 prévoit, au service ordinaire, des dépenses pour un montant de 8.774.274.000 francs contre 9.033 millions 173.000 francs pour l'exercice 1959.

Dans ce total ce sont évidemment les Fonds des provinces, des communes et d'assistance publique ainsi que l'aide aux grandes villes qui représentent la part essentielle.

a) Article 24-1. Fonds communal d'assistance publique : 1.324.813.000 francs, soit une augmentation de 28.188.000 francs par rapport à l'exercice 1959.

La dotation est calculée cette année à 117,50 % au lieu de 115 % en 1959.

(1) Les membres suivants ont participé aux délibérations de la Commission :

MM. Harmegnies, président; Allard, Bertinchamps, Coulonvaux, De Bruyne, le chevalier de Schaeften, de Stexhe, Lacroix, Lagae, Lemal, Machtens, Neybergh, Poncelet, Sledsens, Vandekerckhove, Van der Borgh, Vermeylen, Versé, Yernaux et De Man, rapporteur.

R. A 5782.

Voir :

Document du Sénat :
5-VIII (Session de 1959-1960) : Projet de loi.

b) Artikel 24-2. Fonds der gemeenten : 5 miljard 456.605.000 frank in plaats van 5.611.344.000 fr. in 1959.

De overname door de Staat van een gedeelte van het Fonds der gemeenten ingevolge de toepassing van het Schoolpact gebeurde door de wet van 20 november 1959.

De huidige vermindering van het Fonds vergeleken met het dienstjaar 1959, is hoofdzakelijk te wijten aan het feit, dat het mobiele gedeelte, berekend volgens de Staatsontvangsten voor de mobiliënbelasting, de inkomstenbelasting, de verkeersbelasting en de achterstallige belastingen, achteruit loopt.

In 1959 vertegenwoordigde het negende van die belastingen 3.511.444.000 frank.

In 1960 is dit gedeelte tot 3.287.555.000 frank gedaald.

Als grondslag voor de berekening geldt het dienstjaar 1958, een recessiejaar, dat dus twee jaar later zijn weerslag heeft op het Fonds der gemeenten en zulks met toepassing van de bepalingen van de wet van 4 april 1958.

c) Artikel 24-3. Fonds der provinciën.

Het aangevraagde krediet beloopt 760.225.000 fr. in plaats van 744.050.000 frank in 1959.

Hier ook is rekening gehouden met de terugvordering door de Staat van een gedeelte der credieten krachtens de wet van 20 november 1959 (Schoolpact).

De verhoging van de dotatie voor 1960 is te wijten aan de toepassing van de mobiliteit van het indexcijfer : 117,50 % in plaats van 115 %.

* *

Het Bestuur van de provincie- en gemeente-financiën, dat een flinke inspanning heeft geleverd, is er in geslaagd de tranches van de artikelen 28 (bevolking), 29, § 1 (kadastraal inkomen) en § 2 (wegen) en 30, 4° (schuld) vóór einde 1959 te vereffenen.

De tranches betreffende de artikelen 30, 1° en 2° (hygiëne en schone kunsten) zijn in onderzoek, terwijl de tranche betreffende artikel 30, 3° (openbaar onderwijs), nog hangende is, aangezien de inlichtingen betreffende de schoolbevolking nog moeten verschafft worden door het Ministerie van Openbaar Onderwijs.

Wat het Fonds der gemeenten betreft, zijn de tranches met betrekking tot de artikelen 11 (bevolking), 12, § 1 en 2 (wegen), 14, 1° (schone kunsten), 15 (schuld), 15bis, lid 1, 1° (fiscale inspanning) aan de vereffeningenformaliteiten onderworpen.

Alleen de tranche betreffende artikel 14, § 2, die betrekking heeft op het openbaar onderwijs, moet nog worden bestudeerd.

Hier ook moeten de inlichtingen door het Ministerie van Openbaar Onderwijs worden verstrekt.

De gedane inspanning is dus vermeldenswaard, aangezien de wet tot wijziging van de Fondsen pas op 20 november 1959 van kracht is geworden.

d) Artikel 24-4. Speciale hulp ten gunste van de grote steden.

b) Article 24-2. Fonds des communes : 5 milliard 456.605.000 francs au lieu de 5.611.344.000 fr. en 1959.

La question de la reprise par l'Etat d'une partie du Fonds des communes, suite à l'application du Pacte scolaire, a été réglée par la loi du 20 novembre 1959.

La diminution actuelle du Fonds par rapport à l'exercice 1959 provient essentiellement du fait que la partie mobile, calculée d'après les recettes effectuées par l'Etat pour la taxe mobilière, la taxe professionnelle, la taxe de circulation et les impôts arriérés, est en régression.

En 1959, le neuvième de ces impôts représentait 3.511.444.000 francs.

En 1960, cette quote-part n'est plus que de 3.287.555.000 francs.

La base de calcul est l'exercice 1958, année de récession, qui a donc sa répercussion deux ans plus tard sur le Fonds des communes et ce en application des dispositions de la loi du 4 avril 1958.

c) Article 24-3. Fonds des provinces.

Le crédit sollicité atteint 760.225.000 francs au lieu de 744.050.000 francs en 1959.

Ici encore, il a été tenu compte de la récupération à effectuer par l'Etat en application de la loi du 20 novembre 1959 (Pacte scolaire).

La majoration de la dotation de 1960 s'explique par l'application de la mobilité de l'index : 117,50 % au lieu de 115 %.

* *

L'Administration des Finances provinciales et communales, qui a fourni un gros effort, est parvenue à mettre en liquidation avant la fin de l'année 1959 les tranches des articles 28 (Population), 29, § 1er (Revenus cadastraux), et § 2 (Voirie) et 30, 4° (Dette).

Les tranches relatives aux articles 30, 1° et 2° (Hygiène et Beaux-Arts), sont à l'examen tandis que la tranche relative à l'article 30, 3° (Instruction Publique), est en instance étant donné que les renseignements relatifs à la population scolaire doivent encore être fournis par le Ministère de l'Instruction Publique.

En ce qui concerne le Fonds des Communes, les tranches relatives aux articles 11 (Population), 12, § 1er et § 2 (Voirie), 14, 1° (Beaux-Arts), 15 (Dette) et 15bis, al. 1, 1° (Effort fiscal) sont soumises aux formalités de liquidation.

Il ne reste plus à l'examen que la tranche article 14, § 2 relative à l'Instruction publique.

Ici encore, les renseignements doivent être fournis par le Ministère de l'Instruction publique.

On doit donc remarquer l'effort qui a été consenti puisque la loi modifiant les Fonds est intervenue seulement le 20 novembre 1959.

d) Article 24-4. Aide spéciale en faveur des grandes villes.

Het aangevraagde krediet is hetzelfde als verleden jaar, nl. 600 miljoen.

e) Artikel 24-5. Toelagen aan de gemeenten op wier grondgebied vreemde werkliden verblijven die in de steenkolenmijnen arbeiden.

Het aangevraagde krediet van 18 miljoen stemt overeen met de ramingen gegrond op het aantal vreemde arbeiders welke begin maart 1959 in de mijnen waren te werk gesteld.

* * *

De Minister vestigt verder de aandacht van de Commissie op het feit dat de Regering dit jaar een buitengewone toelage ten bedrage van 200 miljoen frank heeft uitgetrokken op artikel 25-1, ten voordele van de gemeenten waarvan de financiële toestand bijzonder bezwaard is en die een belangrijke fiscale inspanning geleverd hebben.

Na de financiële toestand van talrijke gemeenten te hebben onderzocht, heeft de Minister in oktober 1959 aan de Regering gevraagd een bijzondere inspanning te willen doen ten voordele van de gemeenten die met zeer zware financiële moeilijkheden hebben af te rekenen. Hij heeft 200 miljoen bekomen, te verdelen voor het dienstjaar 1959, benevens een bijzonder krediet van 200 miljoen voor het dienstjaar 1960. In 1959 hebben 775 gemeenten een aandeel ontvangen van het Bijzonder Hulpfonds. Slechts 84 van die gemeenten hebben niet besloten de opcentimes op de grondbelasting tot 800 te verhogen, zoals bij omzendbrief van 22 december 1958 was aanbevolen; 691 gemeenten hebben de vereiste inspanning gedaan.

Volgende tabel geeft een overzicht van de gemeentelijke belastingen van 1954 tot 1958 :

Evolutie der gemeentebelastingen van 1954 tot 1958.

Dienstjaar — Exercice	Bedrag der opcentimes bij de grondbelasting. <i>Taux des centimes additionnels à la contribution foncière.</i>						Opbrengst der belastingen op basis van de gemeenteberekeningen (in 1.000 frank). <i>Produit des impositions d'après les comptes communaux (en 1.000 francs).</i>		
	Aantal gemeenten met : <i>Nombre de communes ayant perçu :</i>								
	Van 0 tot 100 opcentimes	Van 101 tot 300 opcentimes	Van 301 tot 500 opcentimes	Van 501 tot 700 opcentimes	Van 701 tot 1.000 opcentimes	Meer dan 1.000 opcentimes	Opcentimes bij de grondbelasting	Andere belastingen	Algemeen totaal
—	De 0 à 100 additionnels	De 101 à 300 additionnels	De 301 à 500 additionnels	De 501 à 700 additionnels	De 701 à 1.000 additionnels	Plus de 1.000 additionnels	Additionnels à contribution foncière	Autres taxes	Total général
1954	172	483	1.687	280	44	—	1.982.046	1.355.149	3.337.195
1955	98	138	1.838	485	105	2	2.224.097	1.461.869	3.685.966
1956	55	21	1.678	699	202	11	2.354.597	1.554.996	3.909.593
1957	30	26	822	1.338	402	48	2.748.825	1.609.880	4.358.705
1958	26	25	646	1.343	556	70	2.890.391 (**)	1.733.368	4.623.759
1959	13	21	381	918	1.154	176 (*)			

N. B. — (*) De algemene statistiek van het bedrag der opcentimes voor het jaar 1959 zal slechts in de loop van de eerste termijn van 1960 kunnen worden opgemaakt (De gemeenten konden immers die bedragen de zij reeds vastgesteld hadden, tot 31 december 1959 wijzigen). — La statistique générale définitive des taux additionnels pour 1959 ne pourra être établie que dans le courant du 1er trimestre de 1960 (En effet, les communes ont pu, jusqu'au 31 décembre 1959, modifier les taux qu'elles avaient déjà établis).

(**) Volgens de gemeentebegrotingen. — D'après les budgets communaux.

Le crédit sollicité est identique à celui de l'an dernier, soit 600 millions.

e) Article 24-5. Subside aux communes sur le territoire desquelles résident des ouvriers de nationalité étrangère travaillant dans les charbonnages.

Le crédit sollicité, soit 18 millions, correspond aux prévisions basées sur le nombre d'ouvriers étrangers travaillant dans les charbonnages au début de mars 1959.

* * *

D'autre part, le Ministre attire l'attention de la Commission sur le fait que le Gouvernement a prévu cette année un subside exceptionnel de 200 millions de francs inscrit à l'article 25-1, en faveur des communes dont la situation financière est particulièrement obérée et qui ont fourni un effort fiscal important.

Après examen de la situation financière de nombreuses communes, le Ministre a été appelé, au mois d'octobre 1959, à demander au Gouvernement de consentir un effort spécial en faveur des communes qui se trouvaient dans une situation financière très difficile. Il a obtenu 200 millions à répartir pour l'exercice 1959 et un crédit spécial de 200 millions pour l'exercice 1960. En 1959, 775 communes ont participé à la répartition du Fonds spécial d'aide. De ce nombre 84 seulement n'ont pas décidé de porter les centimes additionnels à la contribution foncière au taux de 800, ainsi que cela avait été recommandé par une circulaire du 22 décembre 1958; 691 communes ont fait l'effort nécessaire.

Le tableau suivant donne un aperçu des taxes communales de 1954 à 1958 :

Evolution des taxes communales de 1954 à 1958.

De Raad van beheer van het Fonds der gemeenten heeft zich een eerste maal voor de verdeling van een krediet van 240 miljoen uitgesproken.

Daar de hulp met 200 miljoen was verhoogd, werden aanvullende voorschotten aan de gemeenten verleend en op 12 januari 1960 heeft de Raad van beheer van het Fonds der gemeenten een ontwerp van verdeling van het saldo onderzocht om de overblijvende sommen zo spoedig mogelijk ter beschikking van de gemeenten te stellen.

Begin december 1959 heeft de Minister drie besluiten ondertekend die de uitbetaling van een bedrag van 200 miljoen frank mogelijk maken.

Er moet een bijzondere hulpdranche voor 1960 voorzien worden omdat de tekorten vermoedelijk niet belangrijk zullen verminderen, ondanks het feit dat de toepassing van de schoolwet van 29 mei 1959 de lasten inzake openbaar onderwijs heeft verlicht.

Aan de andere kant moet worden vastgesteld dat de werkzaamheden van de Commissies die in maart van dit jaar werden ingesteld, tot dusver geen definitieve resultaten hebben opgeleverd.

De Commissie die zich bezighoudt met de studie van de financiën der grote steden heeft de nodige documentatie verzameld om de lasten van nationaal belang en van gewestelijk belang, die niet door andere gemeenten kunnen worden gedragen, te berekenen.

De vragenlijsten worden bewerkt en de gevolgtrekkingen, waartoe zij aanleiding geven, zullen eerlang op een vergadering van de Commissie der grote steden besproken worden.

In de Commissie der gemeentefinanciën bleek het nodig een subcommissie in te stellen. Deze is er vooral mee belast documentatie te verzamelen. De beschikbare documentatie verschafte immers slechts algemeenheden over de toestand. Op grond daarvan konden niet onmiddellijk nieuwe formules worden gevonden. De subcommissie is bijna met haar werkzaamheden klaar. Op 3 december II. heeft de Minister de voorzitter van de Commissie ontvangen en heeft hij nogmaals aangedrongen op meer spoed.

Wanneer de Commissie de eerste conclusies zal bezitten, dan zal een middel moeten worden bestudeerd om de wet van 24 december 1948 te hervormen ten aanzien van de niet-objectieve criteria en om zoveel mogelijk de berekeningen, steunend op de uitgaven, uit te schakelen, zoals trouwens door verscheidene senatoren is gevraagd.

De Gemeenten en Provinciën en het Schoolpact.

Wat de toepassing van de schoolwet van 29 mei 1959 betreft, heeft de Minister contact opgenomen met zijn collega van Openbaar Onderwijs, om tot een harmonische ordening te komen van de beslissingen die door beide departementen zullen worden genomen in de gebieden die door deze wet worden bestreken.

Le Conseil d'Administration du Fonds des Communes s'est prononcé une première fois pour la répartition d'un crédit de 240 millions.

L'aide ayant été augmentée de 200 millions, les avances complémentaires ont été accordées aux communes et au cours d'une séance le 12 janvier 1960 le Conseil d'Administration du Fonds a examiné un projet de répartition du solde résiduaire, de façon à mettre les sommes le plus tôt possible à la disposition des communes.

Le Ministre a signé au début de décembre 1959 trois arrêtés qui permettent la liquidation d'un montant de 200 millions de francs.

Pour 1960, il a été nécessaire de prévoir une tranche spéciale d'aide parce qu'il est à présumer que les montants des déficits ne seront pas considérablement réduits, bien que l'application de la loi scolaire du 29 mai 1959 ait entraîné un allègement des charges en matière d'instruction publique.

D'autre part, on doit constater que les travaux des Commissions instituées au mois de mars de cette année, n'ont pas encore abouti à des résultats définitifs.

La Commission qui s'occupe de l'étude des finances des grandes villes a réuni la documentation nécessaire pour le calcul des charges d'ordre national et les charges d'ordre régional non susceptibles d'être supportées par d'autres communes.

Le dépouillement des questionnaires est en cours et l'examen des conclusions de ceux-ci sera débattu prochainement au cours d'une réunion de la Commission des grandes villes.

A la Commission des finances communales il a été nécessaire d'instituer une sous-commission. Cette sous-commission s'est occupée surtout de réunir de la documentation. Celle qui était immédiatement disponible ne donnait que des idées générales sur la situation. Elle ne permettait pas d'élaborer directement de nouvelles formules. Cette sous-commission est sur le point de terminer ses travaux. Le Ministre a reçu, le 3 décembre, le président de la Commission et il a encore insisté sur la nécessité d'accélérer le travail.

Quand la Commission sera saisie des premières conclusions, il restera à étudier le moyen de réformer la loi du 24 décembre 1948 en ce qui concerne les critères non objectifs en vue de supprimer, autant que faire se peut, les calculs basés sur les dépenses ainsi que cela a été demandé d'ailleurs par plusieurs membres du Sénat.

Les Communes et les Provinces et le Pacte Scolaire.

En ce qui concerne l'application de la loi scolaire du 29 mai 1959, le Ministre a pris contact avec son collègue de l'Instruction Publique de manière à assurer une coordination harmonieuse dans les décisions qui seront prises par les deux départements dans les matières visées par cette loi.

De Nationale Commissie, die voor de toepassing van de wet en de uitvoeringsbesluiten waakt, heeft reeds tal van moeilijkheden moeten beslechten. Sommige kwesties zullen eerlang een oplossing krijgen, met name inzake de sociale voordeelen, de voogdij op sanitair gebied, de huur van de door het vrij onderwijs gebruikte gebouwen, benevens de kwestie van de terugbetaling van de tijdens de periode van 1 september 1958 tot 29 mei 1959 aangegeven leningen.

Deze terugbetaling betreft slechts enkele bijzondere gevallen, waarvoor de Commissie een aanvullend onderzoek heeft gevraagd en met name een lijst van al die leningen.

* *

Bij het onderzoek van de provinciebegrotingen, is gebleken dat bepaalde kredieten nog op verschillende wijze kunnen worden geïnterpreteerd. De Minister, die, wat de toekomst betreft, vrij wil blijven, doch de goedkeuring van de begrotingen niet langer wenst op te houden, heeft besloten die kredieten voorlopig te laten bestaan.

Het Rekenhof zal zijn goedkeuring voor dergelijke uitgaven pas verlenen nadat het departement van Openbaar Onderwijs over de kwestie zal hebben beslist. Het gaat hier om uitzonderlijke gevallen.

Verder heeft men kunnen bemerken dat, sinds 1 november 1959, de Minister van Openbare Onderwijs zelf de voorschotten uitbetaalt die aan de onderwijzers moeten worden toegekend in afwachting dat hun barema vastgesteld wordt.

* *

De toepassing van de wet van 29 mei 1959 hangt tegelijk af van het departement van Openbaar Onderwijs en van het departement van Binnenlandse Zaken.

Er wordt onderhandeld om in gemeen overleg een rondschrift te richten tot de plaatselijke besturen en deze in kennis te stellen van de te volgen procedure voor het doorzenden van hun besluiten inzake onderwijs.

De Minister overweegt de volgende oplossing :

1° de besluiten zouden aan het centraal gezag worden gezonden door tussenkomst van de provinciegouverneur, die zou nagaan of het besluit van de gemeente regelmatig is zowel wat de vorm als wat de inhoud betreft.

2° Is het besluit onregelmatig wat de vorm betreft (onregelmatige bijeenroeping van de gemeenteraad, minderheidsbeslissing), dan zou het moeten worden voorgelegd aan het departement van Binnenlandse Zaken, dat de wettigheid ervan zou beoordelen en eventueel de artikelen 86 en 87 van de gemeentewet (schorsing en vernietiging) toepassen.

Indien het besluit regelmatig is naar de vorm, zou het doorgezonden worden aan het Ministerie van Openbaar Onderwijs, dat bevoegd is om de inhoud te beoordelen. Het zal waken voor de toepassing van de wet van 29 mei 1959.

La Commission nationale qui surveille la mise en application de la loi et la parution des arrêtés d'exécution a été appelée à trancher nombre de difficultés. Certaines questions recevront incessamment une solution notamment, celles relatives aux avantages sociaux, à la tutelle sanitaire, à la location des immeubles occupés par l'enseignement libre, et au remboursement des emprunts contractés pendant la période du 1er septembre 1958 au 29 mai 1959.

Ce remboursement ne concerne que des cas spéciaux pour lesquels la Commission a demandé un supplément d'information et notamment le relevé de tous les emprunts susdits.

* *

Lors de l'examen des budgets provinciaux, il est apparu que certains crédits pouvaient encore donner lieu à diverses interprétations. Afin de réserver l'avenir et de ne pas retarder l'approbation des budgets, le Ministre a décidé de laisser subsister ces crédits à titre provisoire.

La Cour des Comptes n'apposera son visa pour des dépenses de ce genre qu'après que le département de l'Instruction Publique aura tranché la question. Il s'agit là de cas exceptionnels.

D'autre part, on a pu constater que depuis le 1er novembre 1959, c'est le Ministre de l'Instruction Publique lui-même qui assure le paiement des avances qui doivent être allouées aux instituteurs en attendant que le barème de ceux-ci soit fixé.

* *

L'application de la loi du 29 mai 1959 relève à la fois du département de l'Instruction Publique et du département de l'Intérieur.

Des pourparlers sont en cours afin de prendre de commun accord une circulaire qui fera connaître aux autorités locales la procédure à suivre pour l'acheminement des délibérations concernant l'enseignement.

Le Ministre envisage la solution suivante :

1° Les délibérations parviendraient au pouvoir central par l'intermédiaire du gouverneur de province qui apprécierait si la délibération communale est régulière quant à la forme et quant au fond.

2° Quand la délibération est irrégulière quant à la forme (convocation irrégulière du Conseil communal, minorité qui délibère), la délibération devrait parvenir au département de l'Intérieur, qui apprécierait sa légalité et appliquerait éventuellement les articles 86 et 87 de la loi communale (suspension et annulation).

Si la délibération est régulière quant à la forme, elle serait transmise au Ministère de l'Instruction Publique compétent pour l'apprécier quant au fond. Celui-ci veillerait à l'application de la loi du 29 mai 1959.

Gemeentepersoneel.

Een lid van uw Commissie heeft een parlementaire vraag gesteld in verband met het rondschrifven van 22 oktober 1959, op grond waarvan een weddevoorschot kon worden toegekend aan de secretarissen, ontvangers, commissarissen en adjunct-commissarissen van de gemeenten waarvan de bevolking sedert de volkstelling van 1947 gestegen is. Dit voorschot mag gelijk zijn aan het verschil tussen de bezoldiging welke mag worden verleend in de categorie waartoe de gemeente *in feite* behoort en de bezoldiging verleend volgens de categorie waartoe de gemeente *wettelijk* behoort.

Het lid vraagt dat dit rondschrifven ook op de veldwachters zou worden toegepast.

De Minister wijst erop dat de zaak intussen bij omzendbrief van 16 december 1959 in gunstige zin is opgelost. Deze oplossing is trouwens logisch, aangezien de wedde van veldwachter ook vastgesteld wordt volgens de categorie waartoe de gemeente behoort en dat de bevolkingsaanwas zijn taak noodzakelijkerwijze verzwaart.

Mobiele colonnes van de Burgerlijke Bescherming.

De Minister wijst er op dat hij, bij de behandeling van de begroting voor 1959, verklaard heeft dat hij reeds in vredetijd een nuttige rol wilde doen spelen aan de Burgerlijke Bescherming en dat hij de talrijke in deze instelling reeds geïnvesteerde miljoenen onmiddellijk renderend wilde maken voor het algemeen belang. Naast een belangrijker colonne, ontstaan uit het Nationaal Hulpkorps, zou hij twee of drie lichtere colonnes oprichten die, al naar het geval, als gevechtsklare troepenmacht of als aanvullende krachten zouden optreden.

Die hervorming is thans aan de gang en de nieuwe organisatie is sedert 15 december 1959 doorgevoerd.

Om het Parlement volledig voor te lichten, acht de Minister het nuttig de richtlijnen bekend te maken die hij te dier gelegenheid aan zijn bestuur heeft gegeven, op grond van het onderzoek dat hij heeft ingesteld en van de desiderata en opmerkingen van de Syndicale Commissie van advies van het departement, en inzonderheid van de syndicale organisaties.

1º Om het ontworpen programma uit te voeren, beschikt de Minister slechts eensdeels over het door zijn voorgangers benoemd personeel en anderdeels, over de gebouwen, waarvan de ligging eveneens door zijn voorgangers werd bepaald, nl.: Liedekerke, Ghlin, Kemexhe, Brasschaat, Beernem, en Walem;

Personnel communal.

Un membre de votre Commission vient de déposer une question parlementaire relative à la circulaire du 22 octobre 1959 qui a permis l'octroi d'une avance de traitement aux secrétaires, receveurs, commissaires et commissaires-adjoints des communes dont la population a connu un accroissement depuis le recensement de 1947. Cette avance peut être égale à la différence entre la rémunération pouvant être octroyée dans la catégorie à laquelle la commune appartient *en fait* et le traitement accordé d'après la catégorie à laquelle la commune appartient *légalement*.

L'honorable membre demande que l'application de cette circulaire soit étendue aux gardes champêtres.

Le Ministre signale qu'une solution favorable est intervenue par la circulaire du 16 décembre 1959. Cette solution est logique puisque le traitement du garde champêtre est également fixé d'après la catégorie à laquelle appartient la commune et que l'accroissement de la population a dû alourdir sa tâche.

Colonnes mobiles de la Protection civile.

Le Ministre rappelle qu'à l'occasion de la discussion du budget de 1959, il a déclaré qu'il entendait faire jouer dès le temps de paix un rôle utilitaire à la Protection civile, qu'il désirait rendre immédiatement productifs, dans l'intérêt général, les nombreux millions investis jusqu'ici dans cet organisme et qu'il envisageait de créer à côté d'une colonne plus importante, issue du Corps National de secours, deux ou trois colonnes plus légères appelées à faire office de forces de première intervention ou d'appoint, selon le cas.

Cette réforme est actuellement en voie de réalisation et le nouveau dispositif est mis en place depuis le 15 décembre 1959.

Le Ministre croit utile, en vue d'éclairer complètement le Parlement, de reproduire les directives qu'il a été amené à donner à cette occasion à son administration, compte tenu de l'examen auquel il a procédé et des desiderata, remarques et observations émanant du Comité départemental de Consultation Syndicale, et en particulier des organisations syndicales.

1º Pour réaliser le programme envisagé, le Ministre n'a à sa disposition, d'une part, que le personnel nommé par ses prédécesseurs et, d'autre part, les bâtiments dont les emplacements ont également été choisis par ses prédécesseurs, à savoir : Liedekerke, Ghlin, Kemexhe, Brasschaat, Beernem et Walem;

2º Noch de openbare mening, noch het Parlement zouden aanvaarden dat er nieuw personeel wordt aangetrokken — zelfs indien deze aanwerving financieel mogelijk zou zijn — alleen maar om het huidig personeel in de gelegenheid te stellen zijn functies in zijn tegenwoordige administratieve standplaats verder te blijven uitoefenen. Dit standpunt wordt gedeeld door een belangrijke syndicale organisatie die in aanwezigheid van de Minister, heeft erkend, dat, in rechte, niet het Rijkspersoneel zijn verblijfplaats moet kiezen, maar dat de Staat, als werkgever, de standplaats moet aanwijzen, rekening houdende met het belang van de dienst;

3º De openbare mening en het Parlement zouden evenmin aanvaarden dat de particuliere belangen van het personeel zodanig in acht worden genomen dat de Uitvoerende Macht andere gebouwen zou huren, inrichten of bouwen, wanneer zij over gebouwen beschikt die speciaal voor de eigen behoeften van de Burgerlijke Bescherming zijn opgetrokken;

4º Noch de openbare mening, noch het Parlement, zouden het behoud van de huidige organisatie en de huidige feitelijke toestand begrijpen : indien zich te Brussel slechts één enkele operationele eenheid zou bevinden en indien Liedekerke, Brasschaat, Kemexhe en Ghlin eenvoudige opslagplaatsen blijven, zou het in de huidige omstandigheden verantwoord zijn in die opslagplaatsen slechts een eenvoudige wachtpicket achter te laten en de mannelijke arbeidskrachten, die door de Staat met grote kosten betaald en uitgerust worden, te vervangen door schoonmaaksters die het opgeslagen materieel gedurende enkele uren per dag zouden afstoffen, wat veel goedkoper zou uitvallen;

5º Het behoud van de huidige inrichting kan slechts al het opgeslagen materieel verder onbruikbaar maken en er de waardevermindering van versnellen ;

6º Op verzoek van het departement van Landsverdediging moet de grote noordelijke hall van het Jubelpark ten behoeve van het Museum van het Leger en van de Marine ontruimd worden ;

7º Iedereen was het er trouwens over eens dat de lokalen van het Jubelpark niet geschikt zijn voor de huisvesting van het personeel van het Nationaal Hulpkorps ;

8º De aanwezigheid van een colonne van de Burgerlijke Bescherming te Brussel of in de Brusselse agglomeratie zelf is weinig verantwoord, aangezien de gemeentebesturen aldaar over krachtige brandbestrijdsmiddelen beschikken ;

9º Het is hoofdzakelijk om deze reden, dat het aanbod werd afgewezen van de Minister van Landsverdediging, die een gedeelte van het « Kozakkenkwartier » van de kazerne te Etterbeek wilde ter beschikking stellen van het Ministerie; bovendien dreigde deze oplossing, zoals die van het Jubelpark, slechts voorlopig te zijn en zou zij de openbare mening nog meer hebben doen geloven dat de Burgerlijke Bescherming een militair karakter heeft, zoals sommigen ten onrechte beweren ;

2º Ni l'opinion publique, ni le Parlement n'admettraient que du personnel supplémentaire soit recruté — même si ce recrutement était financièrement possible — pour permettre uniquement au personnel actuel de continuer à remplir ses fonctions à sa présente résidence administrative. Ce point de vue était également celui d'une importante organisation syndicale, qui a convenu, devant le Ministre, que, en droit, ce ne sont pas les agents de l'Etat qui doivent choisir leur résidence, mais bien l'Etat, leur patron, qui leur doit en assigner une, en tenant compte de l'intérêt du service;

3º Ni l'opinion publique, ni le Parlement n'admettraient davantage que, les intérêts particuliers du personnel étant pris en ordre principal en considération, l'Exécutif loue, aménage ou fasse construire d'autres bâtiments, alors qu'il dispose de bâtiments spécialement édifiés pour les besoins propres de la Protection civile;

4º Ni l'opinion publique, ni le Parlement ne comprendraient le maintien de l'organisation et de la situation de fait actuelles : s'il ne restait qu'une seule unité opérative à Bruxelles, et si Liedekerke, Brasschaat, Kemexhe et Ghlin devaient rester de simples dépôts, il se justifierait dans les circonstances présentes de ne laisser dans ces dépôts qu'un simple piquet de garde, et de remplacer la main-d'œuvre masculine, payée et équipée à grands frais par l'Etat, par des récureuses qui époussetteraient à moindres frais le matériel entreposé, pendant quelques heures par jour;

5º Le maintien de l'organisation actuelle ne pourrait qu'accentuer les détériorations et les moins-values de tout le matériel en dépôt;

6º Le Grand Hall Nord du Cinquantenaire doit être évacué, à la demande du département de la Défense Nationale, pour les besoins du Musée de l'Armée et de la Marine;

7º De l'avis général, les locaux du Cinquantenaire ne convenaient d'ailleurs guère pour l'hébergement du personnel du Corps National de Secours;

8º La présence d'une colonne d'intervention de la Protection civile à Bruxelles ou dans l'agglomération bruxelloise elle-même ne se justifie guère, étant donné les puissants moyens de lutte contre le feu dont disposent les administrations communales de cette agglomération;

9º C'est, en ordre principal, pour cette dernière raison, que l'offre du Ministère de la Défense Nationale de mettre à la disposition une partie du quartier « Cosaques » d'une caserne d'Etterbeek, a été déclinée; par ailleurs, cette solution risquait d'être aussi provisoire que celle du Cinquantenaire et elle aurait encore renforcé dans l'opinion publique le caractère militaire que certains entendaient attribuer, à tort, à la Protection civile;

10º De overeenkomst die door een van de voor-gangers van de Minister met het departement van Landsverdediging was afgesloten en waarbij de Burgerlijke Bescherming belast werd met het toe-zicht over de brandstofopslagplaatsen van het leger te Lissewege, werd opgezegd : dit departement beschikt immers over een belangrijke begroting en een uitgebreid militair personeel (vrijwilligers en dienstplichtigen), zodat het beter geplaatst is om over de veiligheid van zijn eigen installaties te waken. Landsverdediging moet daartoe dus de nodige schikkingen treffen in overleg met de stad Brugge, die verantwoordelijk is voor de brand-bescherming in de streek, met dien verstande echter dat, in geval van nood, op de medewerking van de mobiele colonnes een beroep kan worden gedaan.

Aansluiting van de gemeenten bij de gewestelijke brandweercentra.

Een voorontwerp van wet werd opgesteld om o. m. voor de organieke besluiten ter zake een gezonde wettelijke basis te leggen, alsook om de geschikte dwang- en voogdijmiddelen te bepalen.

Aan deze tekst wordt thans de laatste hand gelegd.

Herziening van het lastenkohier met betrekking tot het brandweermaterieel dat door de gemeentebe-sturen met behulp van de rijkstoelagen moet worden aangekocht.

De Minister heeft aan zijn administratie opdracht gegeven tot deze herziening over te gaan in samen-werking met de technische diensten van het Bestuur van het Vervoer (Ministerie van Verkeerswezen) en met beroepsspecialisten van de gemeentelijke brand-weerkorpsen en de Algemene Inspectie van de brandweerdiensten.

Deze herziening, die de omwerking insluit van de technische normen en van de beschrijvende berich-ten, was een delikaat werk, dat veel tijd heeft in beslag genomen en binnen enkele weken zal klaar zijn.

Zij heeft tot doel :

1º de marktvooraarden te vereenvoudigen, te versoepelen en te harmoniseren;

2º deze toegankelijker te maken voor een groot aantal leveranciers, wat de mededinging in de hand zal werken zowel wat de prijzen als de kwaliteit betreft;

3º de gemeenten in de gelegenheid te stellen een in technisch opzicht geschikter materieel te kiezen;

4º specificaties vast te stellen die geen uiteen-lopende interpretaties meer mogelijk maken of geschillen doen rijzen met gegadigden en leveran-ciers.

10º La convention passée par un des prédecesseurs du Ministre avec le département de la Défense Nationale, et mettant à la charge de la Protection civile la surveillance des dépôts de carburant de l'armée à Lissewege, a été dénoncée : ce département qui dispose d'un budget important et d'un personnel militaire nombreux (volontaires et miliciens) est, en effet, mieux en mesure de veiller à la sécurité de ses propres installations. Il lui appartient donc de prendre à cet égard les dispositions nécessaires en accord avec la ville de Bruges qui est responsible de la protection contre le feu dans la région, étant entendu qu'en cas de sinistre le concours des colonnes mobiles pourra évidemment être requis.

Affiliation des communes aux centres régionaux d'incendie.

Un avant-projet de loi a été élaboré ayant notam-ment pour but d'établir une base légale saine aux arrêtés organiques en cette matière, ainsi que des moyens appropriés de coercition et de tutelle.

Ce texte fait actuellement l'objet d'une mise au point.

Revision du cahier des charges se rapportant au matériel d'incendie à acquérir par les administra-tions communales à l'aide de subsides de l'Etat.

Le Ministre a chargé son administration de pro-céder à cette révision en collaboration avec les services techniques de l'Administration des Trans-ports (Ministère des Communications) et avec des spécialistes professionnels des corps communaux de sapeurs-pompiers et de l'Inspection générale des services d'incendie.

Cette révision, qui comporte une refonte des normes techniques et des notices descriptives, représente un travail délicat et de longue haleine qui sera terminé dans peu de semaines.

Elle a pour objectif :

1º de simplifier, d'assouplir et d'harmoniser les conditions des marchés;

2º de les rendre accessibles à un plus grand nombre de fournisseurs, ce qui favorisera la concurrence, tant en ce qui concerne les prix que la qualité;

3º de permettre aux communes de faire choix d'un matériel techniquement plus approprié;

4º de fixer des spécifications ne donnant plus lieu à des interprétations diverses et à des différends avec les candidats-adjudicataires et les fournisseurs.

*Toelagen aan de gemeenten
voor de aanwerving van brandweermaterieel.*

Het krediet (22 miljoen) vertoont een vermindering met 3 miljoen ten aanzien van het krediet dat voorkwam op de begroting voor 1959.

Er dient evenwel te worden opgemerkt :

a) dat het in werkelijkheid gaat om de vierde tranche van het met dat doel uitgetrokken krediet;

b) dat op de begrotingen 1957, 1958 en 1959 de gemeenten een totale hulp ten bedrage van 75 miljoen (25 miljoen per jaar) hebben gekregen;

c) dat materieel uit de voorraden van de Burgerlijke Bescherming ter beschikking werd gesteld van de gemeenten, overeenkomstig de verklaringen die de Minister afgelegd heeft naar aanleiding van de besprekking van zijn begroting voor 1959.

Tot dusver werden 88 vrachtwagens van 9 ton en 25.500 meter persbuizen verdeeld onder de gemeenten die het gevraagd hebben;

d) dat dit krediet geen betrekking heeft op de brandweerkazernes, waarvan de bouw ten laste is van de begroting van Openbare Werken, welk ministerie zijn subsidies met toestemming van het departement van Binnenlandse Zaken verdeelt.

Wijzigingen in de militiewet.

Daar de aanwerving van vrijwilligers voor de Burgerlijke Bescherming onvoldoende is, heeft de Minister aan zijn collega van Landsverdediging voorgesteld in de militiewet een principiële bepaling op te nemen, waarbij jaarlijks een aantal dienstplichtigen die vrijgesteld zijn van legerdienst, aangewezen kunnen worden voor het vervullen van sommige taken ter bescherming van de burgerbescherming in vredes- en in oorlogstijd.

Deze kwestie is, sinds de 10^e september 1959, hangende bij het Ministerie van Landsverdediging. Er werd nog aan herinnerd op 12 november II.

*Wederinrichting van de Algemene
Inspectie van de brandweerdiensten.*

De overwogen hervorming heeft tot doel de inrichting van deze Algemene Inspectie in overeenstemming te brengen met de bepalingen van de taalwetgeving en daarin jonger en dynamischer personeel op te nemen.

Een ontwerp van koninklijk besluit in die zin werd op 20 oktober 1959 aan de Minister, Onder voorzitter van de Kabinettsraad, voorgelegd.

Veiligheid in de bioscoop- en schouwburgzalen.

In overeenstemming met zijn collega van Arbeid, heeft de Minister besloten aan de gemeenten, met name aan die welke niet over georganiseerde tech-

*Subventions au communes
pour l'acquisition de matériel d'incendie.*

Le crédit (22 millions) est en réduction de 3 millions sur celui prévu au budget de 1959.

Il convient toutefois de remarquer :

a) qu'il s'agit en réalité de la 4e tranche de crédit affectée à cet objet;

b) que sur les budgets de 1957, 1958 et 1959, les communes ont pu bénéficier d'une aide totale de 75 millions (25 millions par an);

c) que du matériel provenant des stocks de la Protection civile ont été mis à la disposition des communes, conformément aux déclarations que le Ministre a faites à l'occasion de la discussion de son budget pour 1959.

C'est ainsi qu'à ce jour 88 camions banalisés de 9 tonnes, et 25.500 mètres de tuyaux de refoulement ont été répartis entre les communes qui en ont fait la demande;

d) que ce crédit ne concerne pas la construction des casernes de pompiers, laquelle est à charge du budget des Travaux Publics, qui répartit ses sub-sides avec l'accord du département de l'Intérieur.

Modifications à la loi sur la milice.

Le recrutement de volontaires pour la Protection civile s'avérant déficitaire, le Ministre a suggéré à son collègue de la Défense Nationale d'insérer dans la loi sur la milice une disposition de principe permettant annuellement l'affectation et la préparation d'un certain nombre de miliciens libérés du service militaire à des tâches de protection civile du temps de paix et du temps de guerre.

Cette question est pendante au Ministère de la Défense Nationale depuis le 10 septembre 1959. Elle lui a été rappelée en dernier lieu le 12 novembre dernier.

*Réorganisation de l'Inspection générale
des Services d'incendie.*

La réforme envisagée a pour objectif de mettre l'organisation de cette Inspection générale en concordance avec les dispositions de la législation linguistique et de la doter d'un personnel plus jeune et plus dynamique.

Un projet d'arrêté royal a été présenté en ce sens à M. le Ministre, Vice-Président du Conseil de Cabinet, le 20 octobre 1959.

Sécurité des salles de spectacle.

D'accord avec son collègue du Travail, le Ministre a décidé d'apporter aux communes, et notamment à celles qui ne disposent pas de services techniques

nische diensten beschikken, de medewerking te verlenen van de gewestelijke brandcentra, ten einde de burgemeesters bij te staan bij de uitvoering van de controle-opdrachten waartoe zij krachtens de artikelen 20 en 679 van het algemeen reglement op de arbeidsbescherming gehouden zijn.

De rol van de officieren van de brandweerkorpsen is bepaald bij het statuut van deze eenheden en geldt niet alleen voor de voorbereiding en de aanwending van de middelen tot brandbestrijding en de reddingsprocédé's, maar, bij voorrang, voor de studie en de toepassing van de middelen ter voorkoming van brand.

Een ministerieel rondschrift, gelijktijdig ondertekend door de Minister van Arbeid en de Minister van Binnenlandse Zaken, en gericht tot de provinciegouverneurs, heeft hun aandacht gevestigd op het essentieel belang van het voorkomen van brand en paniek. Het leidend personeel van de beroepskorpsen, evenals van de korpsen waarvan de kaders uit gemeenteambtenaren bestaan, is in de eerste plaats aangewezen om de burgemeesters te helpen bij het naleven van hun plichten op het gebied van de veiligheid.

De inspectie van de bioscoop- en schouwburgzalen door deze officieren is van belang niet alleen omdat aldus de contrôle wordt verricht door bekwame personen met een ernstige ervaring inzake het ontstaan en de uitbreiding van branden, de weerstand van de bouw-, versierings- en bekledingsmaterialen, en de maatregelen die moeten worden getroffen om de ontruiming van de lokalen te vergemakkelijken, maar ook omdat de betrokkenen, door deze contrôle, vertrouwd geraken met in-, uit- en doorgangen en met de omgeving, zodat zij doelmatiger kunnen optreden in geval van brand. De voorgestane maatregelen vormen, naar het oordeel van de Minister, geen verplichting *ne varietur*, maar hij beschouwt het als zijn plicht erop te wijzen dat de toepassing ervan in het arrondissement Charleroi, waar zij sinds 1 januari 1957 van kracht zijn, uiterst bevredigende uitslagen heeft opgeleverd.

Begin december werden de gouverneurs verzocht aan elk van de betrokken departementen een verslag te sturen over de toestand ten deze in hun respectieve provincies.

Enig roepnummer 900.

Dank zij de samenwerking van de technische diensten van de Regie van Telegrafie en Telefonie en van de departementen van Volksgezondheid en van Binnenlandse Zaken kan het nummer 900 voortaan over het gehele riksgebied worden gebruikt voor de oproepen om technische hulp, en met name de hulp aan slachtoffers van verkeersongevallen.

De keuze van dit nummer deed talrijke technische moeilijkheden rijzen die het gevolg waren van de organisatie van het Belgisch telefoonnet. Van de 40 telefoongebieden waarin België is verdeeld, vallen 37 samen met centra van gewestelijke groepen voor brandbestrijding en van deze 37 zijn er 20 met gespecialiseerd beroeps personeel, terwijl de 17 andere permanent werkzaam zijn.

organisés, le concours des centres de groupes régionaux de défense contre l'incendie, à l'effet d'aider les bourgmestres dans l'exécution des missions de surveillance qui leur incombent par application des articles 20 et 679 du règlement général sur la protection du travail.

Le rôle des officiers des corps de sapeurs-pompiers est défini par le statut de ces unités, et ne s'applique pas seulement à la préparation et à la mise en œuvre des moyens de lutte contre le feu et des procédés de sauvetage, mais par priorité à l'étude et à l'application des mesures propres à prévenir les incendies.

Une circulaire ministérielle signée conjointement par le Ministre du Travail et le Ministre de l'Intérieur et adressée aux gouverneurs de province, a rappelé la valeur primordiale de la prévention du feu et de la panique. Le personnel dirigeant des corps professionnels ainsi que des corps dont les cadres sont formés de fonctionnaires des administrations communales, était donc en tout premier lieu désigné pour seconder les bourgmestres dans l'accomplissement des devoirs de sécurité qui leur incombent.

L'intérêt que présente la visite des salles de spectacle par ces officiers réside non seulement dans le contrôle qui sera effectué par des éléments compétents ayant une sérieuse expérience de l'éclosion et de la propagation du feu, du comportement des matériaux de construction, de décoration et de revêtement et des manœuvres à faire pour aider au retrait des personnes de locaux menacés; de plus lors des visites de salles, les intéressés se familiarisent avec les accès, les continuités et le voisinage, et sont ainsi mieux à même de diriger les opérations en cas de sinistre. Les mesures préconisées ne constituent pas une obligation *ne varietur*, mais le Ministre estime qu'il est de son devoir de souligner que leur mise en application dans l'arrondissement de Charleroi, où elles sont en vigueur depuis le 1er janvier 1957, a donné les résultats les plus satisfaisants.

Au début du mois de décembre les gouverneurs ont été priés d'adresser à chacun des départements intéressés, un rapport sur l'état de la question dans leur province respective.

Numéro d'appel unique 900.

Grâce à la collaboration des services techniques de la Régie des Télégraphes et des Téléphones et des Ministères de la Santé publique et de l'Intérieur, le numéro 900, unique pour tout le territoire national, est désormais affecté aux demandes de secours techniques, et notamment aux secours pour les accidentés de la route.

Le choix de ce numéro a été subordonné à des impératifs d'ordre technique, résultant de l'organisation des réseaux téléphoniques belges. Sur les 40 zones téléphoniques existant en Belgique, 37 coïncident avec des centres de groupes régionaux de défense contre l'incendie et parmi ces 37, 20 possèdent du personnel professionnel spécialisé, les 17 autres étant desservis en permanence.

Deze gewestelijke centra en het personeel ervan werden derhalve gekozen om de telefooncentra 900 te bedienen, die tot taak hebben de oproepen om technische hulp in ontvangst te nemen en door te geven aan de ziekentransportdiensten (Rode Kruis, brandweer, commissie van openbare onderstand) die uitgerust zijn voor het vervoer van gekwetsen, krachtens de overeenkomsten welke op grond van de wet van 8 april 1958 werden afgesloten.

De oproepen om hulp worden behandeld door mensen die eraan gewend zijn noodoproepen te ontvangen; er wordt dadelijk gevolg aan gegeven, zodat de vereiste hulp, met inbegrip van politie en rijkswacht, onmiddellijk naar de plaats van het ongeval wordt gezonden. Ook de ziekenhuizen waarheen de gekwetsen moeten worden vervoerd, worden gewaarschuwd en kunnen aldus de nodige maatregelen nemen om de slachtoffers op te nemen.

Het nummer 900 werd op 29 oktober 1959 bij wijze van proef in dienst genomen in het gewest Antwerpen en al dadelijk bleek het onmisbaar te zijn; de regeling zal in de loop van het jaar 1960 worden uitgebreid, tot zover de kredieten strekken.

Er moet hulde worden gebracht aan de nauwe medewerking van het gemeentebestuur van Antwerpen en zijn bataljon pompiers, waardoor het mogelijk is geweest een net uit te bouwen dat van uitzonderlijk belang is voor het leven van vele mensen en dat tot nog toe zonder enige hapering heeft gewerkt.

Op te merken valt dat het departement van Volksgezondheid de installatiekosten terugbetaalt van de toestellen van de lijnen 900 zowel in de telefooncentrales van de Regie als in de gemeentelokalen waar zij worden geplaatst en dat aan de andere kant op de begroting van het Ministerie van Binnenlandse Zaken een krediet is uitgetrokken om aan de gemeentebesturen waar een telefooncentrale 900 is ingericht, de werkingskosten ervan terug te betalen, d.w.z. de belastingen, retributies en vergoedingen die aan de Regie zijn verschuldigd en de wedde van het bijkomend personeel om de centrales geregeld te bedienen.

Weddeschaal van de provinciale griffiers.

De provinciale griffiers waren tot nu toe gelijkgesteld met inspecteur-generaal en genieten thans dezelfde weddeschaal, namelijk H/224.000-284.000.

Het belang en de omvang van hun functie alsmede de verantwoordelijkheid die hieruit voortvloeit, rechtvaardigen dat hun de weddeschaal van directeur-generaal H/256.000-316.000 wordt verleend.

De Minister heeft aan de Minister-Ondervoorzitter van de Kabinettsraad een voorstel in die zijn gedaan bij schrijven van 30 december 1958.

Aan dit vraagstuk werd de bevoegde Minister laatstelijk herinnerd bij brieven van 12 en 16 september 1959; hierbij werd ook zijn aandacht gevestigd op het feit dat de Minister van Financiën zijn instem-

Ce sont donc ces centres régionaux et leur personnel qui ont été désignés pour desservir les centraux téléphoniques 900 dont le rôle est de recevoir tous les appels pour des secours techniques, et de les acheminer vers les services d'ambulances (Croix-Rouge, corps de sapeurs-pompiers, commission d'assistance publique), qui sont équipés pour le transport des blessés, sur la base des conventions conclues d'après la loi du 8 avril 1958.

Les demandes de secours étant traitées par du personnel habitué à recevoir des appels de détresse, elles reçoivent une suite immédiate en sorte que des secours appropriés sont immédiatement dirigés sur les lieux de l'accident, y compris les services de police et de gendarmerie. Les hôpitaux vers lesquels les blessés doivent être dirigés sont également avisés et peuvent prendre des mesures pour admettre les victimes.

Mis en service le 29 octobre 1959, à titre expérimental, dans la zone d'Anvers, le numéro 900 a prouvé dès le début le caractère indispensable de son organisation, et l'extension du système se poursuivra au cours de l'année 1960, dans la mesure des crédits qui seront disponibles.

Il faut rendre hommage à l'étroite coopération de l'administration communale d'Anvers et également de son bataillon de sapeurs-pompiers, ce qui a permis de mettre au point un système extrêmement important pour la vie de nombreuses personnes et qui a fonctionné jusqu'à présent sans la moindre défaillance.

Il est à noter que le Ministère de la Santé Publique rembourse les frais d'établissement des appareillages des lignes 900 tant dans les centrales téléphoniques de la Régie que dans les locaux communaux où ils sont placés, et que d'autre part le budget du Ministère de l'Intérieur comporte un crédit permettant de rembourser aux administrations communales, siège d'un central téléphonique 900, les dépenses de fonctionnement de celui-ci, ces frais comprenant les taxes, redevances et indemnités diverses dues à la Régie et le traitement du personnel supplémentaire qui s'avérerait indispensable au fonctionnement régulier du centre.

Barème des greffiers provinciaux.

Les greffiers provinciaux ont jusqu'ici été assimilés aux inspecteurs généraux et ils bénéficient actuellement du même barème, soit H/224.000-284.000.

L'importance et la nature variée de leurs fonctions de même que les responsabilités qu'elles entraînent justifient l'octroi du barème de directeur général, soit H/256.000-316.000.

Le Ministre a soumis au Ministre-Vice-Président du Conseil de Cabinet une proposition en ce sens par lettre du 30 décembre 1958.

Cette question a été rappelée en dernier lieu au Ministre compétent par lettres des 12 et 16 septembre 1959 en attirant son attention sur le fait que le Ministre des Finances avait marqué son accord

ming had betuig met de toekenning van de nodige kredieten om de weddeschaal in de loop van het jaar 1960 te kunnen verhogen.

Dit probleem is nog altijd aanhangig bij de Ondervoorzitter van de Kabinettsraad.

Herziening van de kaders van het rijkspersoneel bij de provinciale gouvernementen.

Op 8 juli 1959 heeft de Minister aan de Ondervoorzitter van de Kabinettsraad voorgesteld het kader van de provinciale gouvernementen te herzien.

Deze herziening is noodzakelijk om de volgende redenen :

1° het aantal hogere ambten is ontoereikend sinds de algemene herziening van de kaders in 1946, die een drastische inkrimping van het aantal betrekkingen in de eerste klasse tot gevolg heeft gehad;

2° de taak van de provinciale gouvernementen wordt steeds zwaarder als gevolg van de verruiming van de bevoegdheden van de provincie-gouverneurs;

3° het deconcentratiebeleid dat werd aangekondigd en nog ruimer zal worden doorgevoerd, heeft tot gevolg dat de provinciale gouvernementen meer werk hebben;

4° de provinciegouverneurs moeten over genoeg rijksambtenaren kunnen beschikken om geen beroep meer te moeten doen op provinciale ambtenaren voor de uitoefening van bevoegdheden waarmede zij als vertegenwoordigers van het centraal gezag zijn belast en om een einde te kunnen maken aan een regeling die tot gevolg heeft dat de gecontroleerde zichzelf controleert.

De Ondervoorzitter van de Kabinettsraad heeft bij schrijven van 17 november 1959 zijn instemming betuigd met het voorstel om het kader van de provinciale gouvernementen te wijzigen.

Het ontwerp van koninklijk besluit tot bekrafting van deze beslissing is hem op 27 november 1959 toegezonden voor medeondertekening door de Minister van Financiën, na overleg in het Begrotingscomité.

Overname op de Begroting voor Orde van de werkingsuitgaven van de gewestelijke gemeenteontvangers.

Het gaat hier om de wedden, kantoorkosten en reiskosten van de gewestelijke ontvangers, die door de Staat worden betaald in uitvoering van de bepalingen van de gemeentewet en die, na verdeling (art. 122bis van de gemeentewet), door de betrokken gemeenten worden terugbetaald.

Van 1936 tot 1959 waren deze uitgaven ten bezware van de begroting van Binnenlandse Zaken (art. 28-1 tot 28-4 van de begroting van 1959).

Met ingang van 1960 worden zij opgenomen onder artikel 904.3 van de begroting van Ontvangsten en Uitgaven voor Orde, een post die door het Departement van Binnenlandse Zaken beheerd wordt.

pour l'octroi des crédits nécessaires en vue de réaliser au cours de l'année 1960 le relèvement de barème envisagé.

Depuis lors la question est toujours en suspens à la Vice-Présidence du Conseil de Cabinet.

Revision des cadres du personnel de l'Etat dans les gouvernements provinciaux.

Le 8 juillet 1959 le Ministre a soumis au Ministre Vice-Président du Conseil de Cabinet une proposition de revision du cadre des gouvernements provinciaux.

Cette revision du cadre s'impose pour les raisons suivantes :

1° le nombre d'emplois supérieurs est insuffisant depuis la revision générale des cadres en 1946 qui a abouti à une réduction drastique des emplois de 1re catégorie;

2° les tâches des gouvernements provinciaux deviennent de plus en plus lourdes par suite de l'extension des attributions des gouverneurs de province;

3° la politique de déconcentration déjà annoncée et qui est appelée à se développer a pour effet d'augmenter le volume de travail dans les gouvernements provinciaux;

4° il s'indique de mettre à la disposition des gouverneurs de province du personnel de l'Etat en nombre suffisant, pour leur permettre de ne plus faire appel à des agents provinciaux pour l'exercice des attributions dont ils sont investis en tant que représentants du pouvoir central, et de mettre un terme à un système qui a pour conséquence que le contrôlé se contrôle lui-même.

Le Vice-Président du Conseil de Cabinet a marqué son accord sur cette proposition de modification du cadre des gouvernements provinciaux par lettre du 17 novembre 1959.

Le projet d'arrêté royal consacrant cette mesure lui a été transmis le 27 novembre 1959, pour contre-signage du Ministre des Finances après intervention du Comité du Budget.

Passage au Budget pour Ordre des dépenses de fonctionnement des recettes communales régionales.

Il s'agit des traitements, frais de bureau et frais de parcours des receveurs régionaux, payés par l'Etat en application des dispositions de la loi communale et remboursés par les communes intéressées, après répartition (article 122bis de la loi communale).

De 1936 à 1959, ces dépenses ont été imputées sur le budget de l'Intérieur (art. 28-1 à 28-4 du budget de 1959).

A partir de 1960, elles seront reprises à l'article 904.3 du budget des recettes et dépenses pour Ordre, poste géré par le département de l'Intérieur.

Doel en voordeel van deze hervorming kunnen als volgt worden samengevat :

— de begroting van Binnenlandse Zaken ontlasten van essentieel terugvorderbare uitgaven;

— de betaling van de wedden en kosten vergemakkelijken : de regels van de eenjarigheid en van het dienstjaar zullen niet langer de betalingen aan het einde van het dienstjaar belemmeren. Aan te stippen valt dat het kader van de ontvangers nog niet volledig is en dat de omstandigheden die tot de uitbreiding ervan aanleiding geven, niet altijd te voorzien zijn;

— de terugvordering zelf vergemakkelijken : de uitgaven zullen van één post worden afgerekend, wat vergissingen bij de aanwijzing alsook kiese regularisaties zal voorkomen;

— de verdelings- en terugvorderingsprocedure bespoedigen, daar het dienstjaar op 31 december wordt afgesloten;

— over een eenvoudig stijvingsmiddel van het Fonds beschikken : vestiging door de storting van de terugvorderingen voor 1956 en 1957 en een gedeelte van die van 1959 (ten belope van 125 miljoen). Vervolgens normale stijving door terugvordering van de door het Fonds uitgekeerde sommen.

De hervorming is doorgevoerd en de volgende uitvoeringsmaatregelen werden reeds genomen :

a) het Gemeentekrediet heeft op 20 november 1959 order gekregen aan het Fonds de opbrengst van de terugvorderingen van 1956 te storten (51.751.767 frank);

b) de uitvoeringsdiensten werden verwittigd en hebben de vereiste organisatiemaatregelen genomen (diensten van de begroting voor Orde — Centrale Dienst van de vaste uitgaven — provinciale gouvernementen).

Intercommunale verenigingen.

Daar uw Commissie voor de Binnenlandse Zaken een werkgroep heeft opgericht om het voorstel van de heer Vermeylen betreffende de intercommunale verenigingen (Gedr. St. Senaat, nr 40, Buitengewone Zitting 1958) en de daartegenover, gestelde tekst van het departement te bestuderen, acht de Minister het voorbarig een uiteenzetting aan dit probleem te wijden.

Wel lijkt het nodig op een sneller onderzoek van die teksten aan te dringen.

Aan te stippen valt, dat op dit gebied zich een nieuw feit heeft voorgedaan, nl. wat betreft de betrekkingen tussen de private en de openbare sector in de gemengde intercommunale verenigingen. In tal van gevallen geven de inbrengens van de private sector aanleiding tot soms ongehoorde winstopnemingen ten nadele van de openbare sector. Een nieuwe wending tekent zich af : de intercommunale vereniging zal voortaan eigenares zijn van de installaties. Die evolutie zal ongetwijfeld de betrekkingen tussen de private belangen en de openbare belangen harmoniseren en een billijker regeling tot gevolg hebben. De Minister meent te weten dat de private sector een medewerking in die zin zal aanvaarden.

Le but et les avantages de cette réforme se résument comme suit :

— décharger le budget de l'Intérieur de dépenses essentiellement récupérables ;

— faciliter la liquidation des traitements et frais : les règles de l'annualité et de l'exercice n'entravent plus certains paiements de fin d'exercice. Il faut noter ici que le cadre des receveurs n'est pas encore complet et que les circonstances qui peuvent amener son extension ne sont pas toujours prévisibles ;

— faciliter la récupération elle-même : les dépenses seront prélevées sur un seul poste, ce qui évitera des erreurs d'imputation et des régularisations délicates ;

— hâter la procédure de répartition et de récupération, l'exercice étant clos dès le 31 décembre ;

— disposer d'un procédé simple d'alimentation du Fonds : constitution par le versement des récupérations de 1956 et de 1957 et d'une part de celles de 1959 (à concurrence de 125 millions). Alimentation normale, ensuite, par récupération des sommes payées par le Fonds.

La réforme est entièrement accomplie. Les mesures d'exécution suivantes ont déjà été opérées :

a) ordre a été donné au Crédit communal, le 20 novembre 1959, de verser au Fonds le produit de la récupération de 1956 (51.751.767 fr.);

b) les services d'exécution sont prévenus et ont pris les mesures d'organisation nécessaires (services du budget pour Ordre — Service central des dépenses fixes — gouvernements provinciaux).

Associations intercommunales.

Votre Commission de l'Intérieur ayant constitué un groupe de travail chargé d'étudier la proposition de M. Vermeylen relative aux associations intercommunales (Doc. Sénat n° 40, Session extraordinaire de 1958) ainsi que le texte du Département qui y a été opposé, le Ministre estime qu'il est prématuré de consacrer un exposé à ce problème.

Il semble toutefois nécessaire d'accélérer l'examen de ces textes.

Il y a lieu de signaler que, dans ce domaine, un fait nouveau s'est produit, notamment pour ce qui concerne les relations entre les secteurs privé et public dans les intercommunales mixtes. Dans beaucoup de cas, les apports du secteur privé donnent lieu à des prélèvements sur le bénéfice, parfois exorbitants, au détriment du partenaire public. Une nouvelle orientation semble se faire jour : l'intercommunale sera propriétaire des installations. Il n'y a pas de doute que cette situation harmonisera les relations entre le privé et le public et créera une situation plus équitable. Le Ministre croit savoir que le secteur privé acceptera une collaboration dans ce sens.

De achterstand bij de Raad van State.

Zoals aangekondigd is de toestand bij de Raad van State aan een grondige studie onderworpen. Voornamelijk de achterstand bij de Afdeling Administratie is daarbij opgevallen. In al te vele gevallen slaagt deze afdeling er niet in haar arresten binnen een normale termijn uit te spreken, wat de meest ernstige bezwaren oplevert zowel voor de overheden als voor de rechtzoekenden.

De middellijke en onmiddellijke oorzaken van deze toestand werden opgespoord : hij is hoofdzakelijk te wijten aan het feit dat een groot aantal auditeurs bij de ministeriële kabinetten of bij internationale lichamen zijn gedetacheerd en aan de omvang van de cumulatie in het universitair onderwijs.

Het detachement bij een kabinet schijnt nu wel tot de politieke zeden te zijn gaan behoren. Logischerwijze moet er voortaan rekening mee worden gehouden bij de vaststelling van de getalsterkte van het auditoraat.

Om anderzijds de bezwaren te ondervangen die voortvloeien uit het detacheren van auditeurs bij de internationale lichamen, wat doorgaans een nieuwe carrière voor de betrokkenen inhoudt, is de Minister van Binnenlandse Zaken van plan de duur van het detachement tot een zekere termijn te beperken, waarna de magistraat zou verplicht zijn ontslag te nemen of zijn functie te hervatten.

Inzake cumulatie in het universitair onderwijs, is de Minister van oordeel dat de contacten met de universiteiten vruchtbaar zijn, maar zij mogen de uitoefening van het ambt bij de Raad van State niet belemmeren. Hij stelt dan ook een beperking van het aantal lesuren in het vooruitzicht, ofwel een regeling als die welke in de rechterlijke orde geldt, waar de inkomsten uit de cumulatie beperkt worden.

Ten slotte bestudeert men de wenselijkheid, bij de Afdeling Administratie een nieuwe kamer in te stellen om de nederlandstalige zaken, die talrijker worden, te behandelen.

Vraagstukken van de kustgemeenten.

Daar zich tijdens het badseizoen een groot aantal dodelijke ongevallen heeft voorgedaan, heeft de Minister onlangs de burgemeesters van de kustgemeenten in aanwezigheid van de gouverneur van West-Vlaanderen ontvangen.

Hij heeft met hen verscheidene kwesties onderzocht in verband met :

1° de exploitatie van de baden, waarbij hij in het bijzonder zijn aandacht heeft gewijd :

a) aan het personeel vereist voor de reddingsdienst, aan de vorming ervan en aan het materieel waarover deze dienst moet beschikken;

b) aan de bewaakte en onbewaakte zones waar kan worden gebaad en aan de politiemaatregelen die moeten worden getroffen ;

2° aan de inrichting van de diensten voor hulp aan drenkelingen, die uit bekwaam personeel moeten bestaan, en aan het materieel dat voor de eerste hulp noodzakelijk is;

Les retards au Conseil d'Etat.

Ainsi qu'il avait été annoncé, la situation du Conseil d'Etat a fait l'objet d'une étude approfondie. Ce sont principalement les retards constatés à la Section d'Administration qui ont retenu l'attention. Dans de trop nombreux cas, cette Section ne parvient pas à rendre ses arrêts dans un délai normal, ce qui présente les plus graves inconvénients aussi bien pour les pouvoirs publics que pour les justiciables.

Les causes directes et indirectes de ces retards ont été déterminées : ils tiennent notamment aux nombreux détachements de membres de l'auditorat dans les cabinets ministériels ou dans les organismes internationaux et à l'ampleur des cumuls dans l'enseignement universitaire.

La pratique du détachement dans les cabinets ministériels semble entrée dans les moeurs politiques. Il convient logiquement d'en tenir désormais compte pour la fixation des effectifs de l'auditorat.

Pour porter d'autre part remède aux inconvénients résultant des détachements dans les organismes internationaux, qui sont en général le prélude à une nouvelle carrière, le Ministre de l'Intérieur se propose de limiter leur durée à un délai maximum, au terme duquel le magistrat serait tenu soit de démissionner soit de reprendre ses fonctions.

En matière de cumul dans l'enseignement universitaire, le Ministre estime que ces contacts avec les universités sont féconds, mais qu'ils ne peuvent entraver l'exercice de la fonction au Conseil d'Etat. Aussi envisage-t-il une limitation du nombre d'heures de cours ou un alignement sur les règles appliquées à l'ordre judiciaire où il y a limitation des revenus fournis par le cumul.

Enfin, l'opportunité de créer à la Section d'Administration une nouvelle chambre chargée d'examiner les affaires en langue néerlandaise dont le nombre est en progression, est actuellement étudiée.

Problèmes des communes de la côte.

Un grand nombre d'accidents mortels s'étant produits durant la saison balnéaire, le Ministre a réuni récemment les bourgmestres des communes de la côte en présence du Gouverneur de la Flandre occidentale.

Il a examiné avec eux les questions relatives :

1° à l'exploitation des bains, en s'arrêtant spécialement :

a) au personnel requis pour le service de sauvetage, à sa formation et au matériel dont il doit disposer ;

b) aux zones gardées et non gardées où il est possible de se baigner et des mesures de police qu'il importe de prendre ;

2° à l'organisation de services de secours aux noyés, services qui requièrent un personnel qualifié, et au matériel nécessaire aux premiers soins ;

3º aan de controle op en het bewaken van de plezierboten;

4º aan de kinder- en vacantiehuizen, waarvoor een typereglement voor alle kustgemeenten wordt ontworpen.

De Commissie van de burgemeesters van de kust zal, onder voorzitterschap van de gouverneur, die vraagstukken verder onderzoeken en aan de Minister voorstellen doen.

Hervorming van de structuur der gemeenten.

De administratieve, de economische en vooral de financiële toestand van de gemeenten maakt dit vraagstuk werkelijk acuut.

Het heeft reeds de aandacht van verscheidene regeringen gaande gehouden; studies en voorstellen werden ingediend. Tot nog toe werd echter geen uitslag bereikt.

Naast de zeer lastige problemen gesteld door de grote steden, zijn er ook die van de belangrijke steden en gemeenten, van de middelgrote en de minder belangrijke gemeenten en ten slotte van de kleine, over het algemeen landelijke gemeenten, die zeer dikwijls niet leefbaar zijn. Voor deze zou een eenvoudige versmelting de oplossing kunnen brengen.

De verbrokkeling van de lokale overheden eist, aldus de Minister, een hervorming van de structuur der gemeenten en daartoe heeft hij zijn administratie belast met een studie die het hem zal mogelijk maken voorstellen aan het Parlement te doen.

Administratieve deconcentratie.

Teneinde de beslissingen op het gebied van de administratieve voogdij te bespoedigen is de Minister van plan aan het Parlement voor te stellen om de beslissingsbevoegdheid op het stuk van verscheidene aangelegenheden die geen principiële of jurisprudentiële kwesties betreffen, aan de provinciegouverneurs over te dragen.

Epuratie.

Sinds de goedkeuring van de begroting van 1959, werd het onderzoek van de dossiers voortgezet en op het huidig ogenblik zijn 486 zaken definitief afgehandeld. Er blijven nog 69 dossiers over, die onderzocht zullen kunnen worden zodra de adviezen van de plaatselijke overheden en van de Herzieningscommissie in het bezit van de Minister zullen zijn.

Ziehier de juiste stand van zaken :

Aantal zaken afgehandeld :	per 6-11 1958	per 4-12 1959	Verschi ¹
1º Zaken behandeld door de plaatselijke overheden	173	183	10
2º Zaken beslecht bij koninklijk besluit	217	280	63
3º Laattijdige aanvragen	6	16	10
4º Afstanden	5	7	2
Behandelde dossiers	401	486	85

3º au contrôle et à la surveillance des bateaux de plaisance;

4º aux homes d'enfants et homes de vacances; l'élaboration d'un règlement type à appliquer par toutes les communes de la côte est en cours.

La Commission des bourgmestres de la côte, placée sous la présidence du Gouverneur, poursuivra l'examen approfondi de ces problèmes; elle saisira le Ministre de propositions.

Réforme de la structure des communes.

La situation administrative, économique et surtout financière des communes donne à ce problème une réelle acuité.

Ce problème a déjà retenu l'attention de plusieurs gouvernements; des études et des propositions ont été faites. Jusqu'ici on n'est cependant arrivé à aucun résultat.

A côté des problèmes très ardu斯 posés par les grandes villes, il y a ceux des villes et communes importantes, des communes de moyenne et de faible importance et enfin celui des petites communes, en général rurales, et très souvent non viables. La solution consisterait, pour ces dernières, en une fusion pure et simple.

L'émission des pouvoirs locaux exige, de l'avis du Ministre, une réforme de la structure des communes et il a chargé son administration de procéder à une étude qui permettra de faire des propositions au Parlement.

Déconcentration administrative.

Dans le but d'accélérer les décisions en matière de tutelle administrative, le Ministre envisage de proposer au Parlement le transfert aux gouverneurs de province du pouvoir de décision concernant diverses affaires ne portant pas sur des questions de principe ou de jurisprudence.

Epuration.

Depuis le vote du budget de 1959, l'examen des dossiers a été poursuivi et à l'heure actuelle 486 affaires sont définitivement terminées. Il reste actuellement en suspens 69 dossiers, qui pourront être examinés dès que les avis des autorités locales et de la Commission de révision seront en possession du Ministre.

Voici comment se présente la situation actuelle :

Nombre d'affaires terminées :	au 6-11 1958	au 4-12 1959	Diffé- rence
1º Affaires traitées par les auto- rités locales	173	183	10
2º Affaires tranchées par arrêté royal	217	280	63
3º Demandes tardives	6	16	10
4º Désistements	5	7	2
Dossiers traités	401	486	85

Nog te behandelen dossiers : 69, waarvan :

- 18 bij de provinciale gouvernementen;
- 12 voor onderzoek bij de administratie;
- 32 bij de herzieningscommissies;
- 4 bij de administratie samen met het advies van de commissie;
- 2 bij de administratie met een beslissing van de Minister;
- 1 bij het Kabinet.

*Officieren van het Openbaar Ministerie
bij de Politierechtbanken.*

De gemeenten klagen er terecht over :

- dat hun politiecommissaris het grootste gedeelte van zijn tijd aan zijn functie van officier van het openbaar ministerie moet besteden;
- dat de betaling van de wedden van het personeel der politierechtbanken voor hen een zware last betekent, terwijl de opbrengst van de boeten aan de Staat toekomt.

De diensten van het Ministerie hebben een voorontwerp van wet opgesteld tot regeling van de Rijksbijdrage in de bezoldigingen van de officieren van het openbaar ministerie bij de politierechtbanken, alsmede van hun bedienden.

Dit voorontwerp van wet zal zeer binnenkort worden voorgelegd aan het departement van Justitie, dat ter zake speciaal bevoegd is, aangezien het gaat om een aangelegenheid die verband houdt met de rechterlijke inrichting.

*Overname door de Staat
van de lokalen van de rechterlijke diensten.*

Het departement heeft een voorontwerp van wet uitgewerkt, dat het beginsel huldigt volgens hetwelk de Staat de lasten moet overnemen die niets te zien hebben met de eigenlijke werkzaamheden van de provincie- en gemeentebesturen. Dit ontwerp moet in zekere mate een verlichting van de plaatselijke financiën tot gevolg hebben.

Het werd reeds aan de Ministerraad en aan de Raad van State voorgelegd. Er werden wijzigingen in aangebracht met inachtneming van de opmerkingen welke einde september 1959 door dit hoge rechtscollege werden naar voren gebracht.

Het departement van Justitie, dat bijzonder bij deze kwestie betrokken is, is sedert einde oktober in het bezit van het omgewerkte voorontwerp. Zodra dit departement zijn advies zal hebben verstrekt, zal het voorontwerp opnieuw aan de Ministerraad voorgelegd worden.

Alles werd in het werk gesteld om dit ontwerp, dat reeds lang genoeg in voorbereiding is, weldra oor het Parlement te brengen.

Dossiers à traiter : 69, dont :

- 18 aux gouvernements provinciaux;
- 12 à l'administration pour examen;
- 32 dans les commissions de révision;
- 4 à l'administration avec visa de la commission;
- 2 à l'administration avec décision du Ministre;
- 1 au Cabinet.

*Officiers du Ministère Public
près les Tribunaux de Police.*

Les communes se plaignent à juste titre :

- du fait que leur commissaire de police doit consacrer la plus grande partie de ses prestations à ses fonctions d'officier du ministère public;
- des lourdes charges qu'entraîne pour elles le paiement des traitements du personnel des tribunaux de police, alors que le produit des amendes est porté au crédit de l'Etat.

Les services du Ministère ont mis au point un avant-projet de loi destiné à régler l'intervention de l'Etat dans les rémunérations des officiers du ministère publié près les tribunaux de police, et de leurs employés.

Cet avant-projet de loi sera soumis très prochainement au département de la Justice, qui est plus spécialement compétent en la matière puisqu'il s'agit d'un point qui touche à l'organisation judiciaire.

*Reprise par l'Etat
des locaux des services judiciaires.*

Le département a mis sur pied un avant-projet de loi s'inspirant du principe de remettre à charge de l'Etat des dépenses qui sont étrangères à l'activité proprement dite des administrations provinciales et communales. Ce projet doit donc avoir pour conséquence de soulager dans une certaine mesure les finances locales.

Cet avant-projet de loi a déjà été soumis au Conseil des Ministres et au Conseil d'Etat. Il a été remanié en tenant compte des observations formulées fin septembre 1959 par cette haute juridiction.

Le département de la Justice, que la question intéresse particulièrement, a été saisi de l'avant-projet remanié dès fin octobre. Dès que ce département aura fait connaître son avis, l'avant-projet sera représenté au Conseil des Ministres.

Tout est mis en œuvre pour que ce projet, qui a été longtemps en gestation, puisse être déposé sous peu.

*Splitsing van de gemeenten in districten
voor het houden van de registers
van de burgerlijke stand.*

Deze kwestie werd bij de behandeling van de begroting van 1959 opgeworpen. De Minister heeft zich gewend tot zijn collega van Justitie, die meer bepaald deze kwestie in zijn bevoegdheid heeft, en deze heeft een ontwerp van wet opgesteld tot wijziging van artikel 93bis van de gemeentewet. De Minister heeft bij brief van 3 september 1959 zijn goedkeuring aan dit ontwerp gehecht en aangedrongen opdat het zo spoedig mogelijk zou worden ingediend.

Deze kwestie kan, althans wat het departement van Binnenlandse Zaken betreft, als afgehandeld worden beschouwd.

* *

Algemene bespreking.

Een lid spreekt zijn tevredenheid uit over de aangekondigde uitbreiding van de provinciale kaders. Het betreurt het echter dat het aanvankelijk uitgetrokken krediet van 10 miljoen tot 5 miljoen is teruggebracht, en hij dringt er op aan dat het opnieuw wordt hersteld, zodra het mogelijk zal zijn het volledig te gebruiken. Hij verheugt zich over de beloofde lotsverbetering voor de provinciale griffiers.

Hetzelfde lid vraagt de vlugge terugbetaling aan de gemeenten van de sommen die ze uitbetaald hebben aan de onderwijzers als voorschot op de nieuwe wedden die ze krachtens het Schoolpact zullen genieten.

Het vraagt dat de Minister bij zijn collega van Openbare Werken zou tussenkomsten voor de voltooiing van de nieuwe vergaderzaal van de provincieraad van Henegouwen.

De financiële toestand der gemeenten wordt steeds slechter, ondanks de grote fiscale inspanningen die de gemeenten zich getroosten. Het hulpkrediet van 200 miljoen frank, dat in de begroting is voorzien, wordt door het lid aangezien als een plaaster op een houten been. Men schijnt de zaak meer en meer verward te maken. De vele statistieken die men ons voorlegt, lossen niets op. Men heeft al lange tijd genoeg gestudeerd. Gevraagd wordt, door het lid, dat aan de conclusies die aangenomen werden door de Raad van Beheer van het Fonds der Gemeenten zo spoedig mogelijk gevolg zou worden gegeven. Tenslotte wordt de Minister er aan herinnerd door het lid, dat een delegatie van de Bond van Steden en Gemeenten door hem werd ontvangen die hem de desiderata van de Bond is komen mede delen. Tot besluit van zijn tussenkomst herinnert het lid tenslotte aan de uitspraak van een schepen van een grote stad, die beweerde dat, zo in 1960 geen oplossing wordt gevonden voor het probleem der gemeentelijke finances, we naar een catastrofale toestand gaan.

De Minister bevestigt dat de toestand zo ernstig is dat een ontreddering van ons gemeentelijk administratief apparaat te vrezen valt indien in de komende maanden geen hulp geboden wordt. Hij

*Division des communes en districts
pour la tenue des registres
de l'Etat civil.*

Cette question a été soulevée lors de la discussion du budget de 1959. Le Ministre est intervenu auprès de son collègue de la Justice dont relève plus spécialement cette question et celui-ci a élaboré un projet de loi modifiant l'article 93bis de la loi communale. Le Ministre a marqué son accord sur ce projet par lettre du 3 septembre 1959 et a insisté pour que ce projet de loi soit déposé au plus tôt.

Cette question peut, en ce qui concerne le Département de l'Intérieur, être considérée comme terminée.

* *

Discussion générale.

Un membre a exprimé sa satisfaction au sujet de l'extension des cadres provinciaux, qui a été annoncée. Il regrette toutefois que le crédit de 10 millions prévu initialement, ait été ramené à 5 millions et insiste pour qu'il soit rétabli dès qu'il sera possible de l'utiliser entièrement. Il s'est félicité de la promesse qui a été faite d'améliorer le sort des greffiers provinciaux.

Le même commissaire a demandé le remboursement rapide aux communes des sommes qu'elles ont payées aux instituteurs à titre d'avances sur les nouveaux traitements dont ils bénéficieront en vertu du Pacte scolaire.

Il a demandé au Ministre d'intervenir auprès de son collègue des Travaux publics en vue de l'achèvement de la nouvelle salle des séances du Conseil provincial du Hainaut.

La situation financière des communes ne cesse de se détériorer, en dépit de l'important effort fiscal qu'elles fournissent. D'après l'intervenant, l'aide de 200 millions de francs prévue au budget n'est qu'un emplâtre sur une jambe de bois. On a l'impression qu'on ne fait qu'aggraver la confusion existante. Toutes les statistiques que l'on nous soumet ne servent à rien du tout. Le stade des études n'a que trop duré. Le commissaire a demandé qu'il soit donné suite dans le plus bref délai aux conclusions adoptées par le Conseil d'Administration du Fonds des Communes. Enfin, il a rappelé que le Ministre a reçu une délégation de l'Union des Villes et Communes belges qui lui a fait connaître les desiderata de celle-ci. En conclusion de son intervention, le membre a rappelé également qu'un échevin d'une grande ville avait déclaré que, faute de trouver, en 1960, une solution au problème des finances communales, on irait au devant d'une situation catastrophique.

Le Ministre a confirmé que la situation est tellement sérieuse que l'on peut craindre une désorganisation de l'organisation administrative des communes, au cas où celles-ci ne bénéficieraient pas d'une aide

heeft echter commissies opgericht omdat hij een zo ruime mogelijke medewerking wenst bij het zoeken naar een oplossing.

* *

Een ander lid beaamt de verklaring van vorige spreker inzake de financiële toestand der gemeenten en dringt eveneens aan op de terugbetaling van de aan de onderwijzers uitgekeerde weddevoorschotten.

Het klaagt de administratief nadelige gevolgen aan van de centralisatie van het medisch onderzoek van de candidaten leerkrachten bij het gemeentelijk onderwijs.

Het in toepassing brengen van de herziene kadastrale inkomers is dringend noodzakelijk zowel in het belang van de Staat als in dat der gemeenten.

De afschaffing der klasseverheffingen door de wet van 3 juni 1957 geschiedde met de gedachte dat kort daarop een nieuw stelsel zou hebben kunnen in voege treden. Zulks bleek echter onmogelijk. Voor het gemeentepersoneel werden de nadelige gevolgen hiervan ongedaan gemaakt, echter niet voor de burgemeesters en schepenen. Zulks leidde tot tal van onbillijke toestanden vooral in de agglomeraties en de gemeenten wier bevolking sterk toeneemt. In eenzelfde college kan het gebeuren dat de ene schepen, en soms de burgemeester, een kleinere vergoeding geniet dan zijn collega's.

De te lage barema's zijn oorzaak dat de gemeenten grote moeilijkheden hebben voor de aantrekking van technici.

Hetzelfde lid deelt de opvattingen van de Minister betreffende de fusies van gemeenten. De versmelting van een kleine gemeente met een groter centrum is ook psychologisch gemakkelijker dan de fusie met de kernstad van een randgemeente die dikwijls even belangrijk is. Hij suggereert de Minister zich te inspireren aan het wetsvoorstel dat vóór de oorlog bij de Kamer ingediend werd door de verslaggever de h. De Man.

De voorgenomen deconcentratie maatregelen waardoor aan de provinciegouverneurs meer zaken zouden overgelaten worden, keurt hij goed. Zij stroken met de voorstellen van het Studiecentrum voor de Hervorming van de Staat. Beroep bij de Koning zou echter mogelijk moeten blijven.

* *

Een lid onderstreept de moeilijkheden die de gemeenten ondervinden bij het opstellen van hun begroting wegens het uitblijven van sommige uitvoeringsmaatregelen van de Schoolwet. Het vraagt dat inzake onderwijsuitgaven voor de overgangsperiode een speciale procedure zou aanvaard worden.

Het klaagt de toestand aan die er te Antwerpen heerst inzake werkingskosten van de politierechtbank. De Stad Antwerpen beslist eigenmachtig

dans le courant des prochains mois. Cependant, il a créé des commissions, parce qu'il souhaite une coopération aussi large que possible dans la recherche d'une solution.

* *

Un membre a appuyé la déclaration du commissaire précédent relative à la situation financière des communes et il a insisté, lui aussi, en vue du remboursement des avances de traitement versées aux instituteurs.

Il a, d'autre part, dénoncé les conséquences dommageables au point de vue administratif de la centralisation de l'examen médical des candidats aux postes à conférer dans l'enseignement communal.

Il est urgent de mettre en application la loi portant révision des revenus cadastraux, aussi bien dans l'intérêt de l'Etat que dans celui des communes.

Lorsque la loi du 3 juin 1957 a supprimé les reclassemens, ce fut dans l'idée qu'un système nouveau aurait pu entrer en vigueur à bref délai. Or, cet espoir ne s'est pas réalisé. Les conséquences préjudiciables de cette situation ont été palliées pour le personnel communal, mais non en ce qui concerne les bourgmestres et échevins. Il en est souvent résulté des situations contraires à l'équité, surtout dans les agglomérations et les communes dont la population s'accroît rapidement. Au sein du même collège, il peut arriver qu'un échevin, voire le bourgmestre, bénéficie d'une indemnité inférieure à celle de ses collègues.

Les barèmes insuffisants causent de graves difficultés aux communes en matière de recrutement de techniciens.

L'intervenant a déclaré partager les vues du Ministre sur les fusions de communes. D'ailleurs, psychologiquement, la fusion d'une petite commune avec un grand centre est plus aisée que la fusion de deux communes d'égale importance. Il a suggéré au Ministre de s'inspirer de la proposition de loi déposée à la Chambre avant la guerre par le rapporteur, M. De Man.

Le même commissaire a approuvé les mesures de déconcentration envisagées, qui auront pour effet d'augmenter le nombre d'affaires à traiter par les gouverneurs de province. Ces mesures sont conformes aux propositions du Centre d'Etudes pour la Réforme de l'Etat. Toutefois, la possibilité de recours au Roi devrait être maintenue.

* *

Un membre a souligné les difficultés qu'éprouvent les communes dans l'établissement de leur budget, par suite du fait que certaines mesures d'exécution de la loi scolaire n'ont pas encore été prises. Il a demandé que l'on adopte une procédure spéciale pour la période transitoire en ce qui concerne les dépenses d'enseignement.

Il s'est plaint de la situation existante à Anvers en ce qui concerne les frais de fonctionnement du tribunal de police. La Ville d'Anvers décide d'autorité

over de uitgaven en slaat eenzijdig die kosten om over de verschillende randgemeenten. Bovendien zijn die kosten seder de concentratie van de politierechtbanken te Antwerpen in ongehoorde mate toegenomen. Deurne, de grootste randgemeente, viel destijds onder de juridictie van de politierechtbank van Borgerhout en betaalde hiervoor, vorig jaar, 12.000 frank; sedert 1 januari 1959 valt Deurne in het rechtsgebied van de politierechtbank van Antwerpen en kreeg voor 1959, dat nog niet ten einde is, reeds een rekening van 575.000 frank. Een wet zou aan de gemeenten die in de kosten tussenkomsten medezeggenschap moeten verlenen, in afwachting dat die lasten overgenomen worden door het Rijk.

De openbare verlichting van de Rijkswegen zou in uitgestrekte landelijke gemeenten door het Rijk moeten ten laste genomen worden.

Het lid deelt de mening van andere commissieleden inzake de invloed van de klasseverheffingen op de wedden van de burgemeesters en schepenen. Er is geen reden waarom zij anders zouden behandeld worden dan het eigenlijke gemeentepersoneel.

De provinciale overheden beperken, door middel van de administratieve voogdij, al te zeer de autonomie van de gemeenten inzake benoemingsvoorraarden. Die toestand wordt nog verergerd door het feit dat de jurisprudentie van provincie tot provincie verschilt. De provinciale overheden van Antwerpen, bijvoorbeeld, weigeren de benoeming tot gemeentesecretaris van een houder van het diploma van licentiaat in de handels- en consulaire wetenschappen.

Het lid wenst de Minister geluk voor de spoed waarmee hij de administratieve epuratie liquideert.

Het dringt nogmaals aan opdat het bewijs van goed gedrag en zeden zou worden afgeschaft, of dat, op zijn minst, sommige feiten na verloop van enkele tijd niet meer zouden vermeld worden.

Het vraagt dat men bij de fusie van gemeenten rekening zou houden met het belangrijke psychologische element, dat ook de grondwetgevers van 1831 sterk aangevoeld hebben, namelijk dat een direct, menselijk contact moet mogelijk blijven tussen de bevolking en de gemeentelijke overheden.

De Minister signaleert dat de moeilijkheden inzake het bewijs van goed gedrag en zeden grotendeels voortvloeien uit een interpretatiegeschil tussen de departementen van Justitie en Binnenlandse Zaken.

* *

Een ander lid vraagt in hoeverre de gemeenten bij de verdeling van het Fonds der Gemeenten de lasten zullen mogen aanrekenen die voortvloeien uit de adoptie-contracten die afgesloten werden tussen 1 september 1958, datum van de inwerkingtreding, en 19 juni 1959, datum van de publicatie van de Schoolwet van 29 mei 1959.

des dépenses à effectuer et elle en répartit de même la charges entre les diverses communes limitrophes. Qui plus est, ces frais ont augmenté dans des proportions inouïes depuis la concentration des tribunaux de police à Anvers. Deurne, la plus importante des communes suburbaines, ressortissait naguère à la juridiction du tribunal de police de Borgerhout et elle a payé à ce titre, 12.000 francs l'an dernier; depuis le 1er janvier 1959, cette commune est du ressort du tribunal de police d'Anvers et s'est déjà vu présenter pour l'année 1959, qui n'est pas encore achevée, une note de 575.000 francs. Il conviendrait qu'une loi donne un droit de regard aux communes qui interviennent dans les frais, en attendant que ces charges soient reprises par l'Etat.

Il serait également souhaitable que l'Etat prenne à charge l'éclairage public des routes nationales dans les communes rurales dont le territoire est très étendu.

L'intervenant a déclaré partager l'opinion d'autres commissaires en ce qui concerne les incidences des reclassements sur les traitements des bourgmestres et échevins. Il n'y a aucune raison de les désavantager par rapport au personnel administratif des communes.

Sous le couvert de la tutelle administrative, les autorités provinciales réduisent exagérément l'autonomie des communes en matière de conditions de nomination. Cette situation se trouve encore aggravée par le fait que la jurisprudence varie d'une province à l'autre. Ainsi, les autorités provinciales d'Anvers refusent la nomination au grade de secrétaire communal d'un licencié en sciences commerciales et consulaires.

L'intervenant a félicité le Ministre de la célérité qu'il met à liquider l'épuration administrative.

Il a insisté une fois de plus en vue de la suppression du certificat de bonnes vie et moeurs, demandant que, du moins, il ne soit plus fait mention de certains faits après un délai déterminé.

Il a demandé aussi qu'en ce qui concerne les fusions de communes, on tienne compte d'un facteur psychologique qui n'est pas sans importance et auquel le Constituant de 1831 a été particulièrement attentif, à savoir la nécessité de sauvegarder la possibilité d'un contact humain et direct entre la population et les autorités communales.

Le Ministre a signalé que les difficultés relatives au certificat de bonnes vie et moeurs proviennent en grande partie d'une divergence d'interprétation entre les départements de la Justice et de l'Intérieur.

* *

Un autre membre a demandé dans quelle mesure les communes pourront imputer sur les sommes provenant de la répartition du Fonds des Communes, les charges résultant des contrats d'adoption passés entre le 1er septembre 1958, date de l'entrée en vigueur de la loi scolaire du 29 mai 1959, et le 19 juin 1959, date de publication de la même loi.

De bijdrage door de gemeenten aangesloten bij een regionaal brandweercentrum aan de centrumgemeente te betalen zou door de Minister dienen vastgesteld, zodanig dat alle gemeenten gelijk zouden behandeld worden.

* *

Een lid vraagt dat de gemeenten die geen eigen brandweer hebben, zouden verplicht worden aan te sluiten bij een regionaal centrum.

* *

Een lid nodigt de Minister uit om al zijn invloed bij de Minister-Ondervoorzitter van de Kabinetsraad aan te wenden opdat de voorgenomen lotsverbetering van de provinciale griffiers spoedig werkelijkheid zou worden.

Bij de reorganisatie van Burgerlijke Bescherming zou er moeten voor gewaakt worden dat hetgeen bestaat niet zonder meer verloren zou gaan, en dat degenen die zich tot nog toe ingespannen hebben niet zouden ontmoedigd worden. De kredieten nodig voor de opleiding van het personeel zouden alleszins moeten voorhanden zijn.

Een innige samenwerking tussen de Burgerlijke Bescherming en de gemeentebesturen is nodig in het hoogste belang van de bevolking. Men stelt echter vast dat vele gemeenten, slecht ingelicht over de specifieke rol van de Burgerlijke Bescherming en hierin een rivaal ziende voor hun eigen vrijwillig brandweerkorps, hun medewerking weigeren of slechts halsstarrig verlenen.

Het probleem van het verminderen van het aantal gemeenten stelt zich dringender en dringender. Het wordt tijd dat een juist begrip nopens het algemeen belang het haalt op de vele vooroordelen die in deze aangelegenheid nog schering en inslag zijn.

Het lid hernieuwt zijn voorstel om te beginnen met de fusie van de enkele gemeenten die trots alle financiële hulp nooit leefbaar kunnen zijn. Het plan van de Minister om te trachten enkele fusies te verwezenlijken rond middelgrote steden, keurt hij goed.

Het hernieuwt ook zijn vraag dat ook aan leden van de Commissie een exemplaar zou toegestuurd worden van alle aan de provinciegouverneurs gerichte omzendbrieven betreffende provinciale en gemeentelijke aangelegenheden (de Minister zal instructies in deze zin geven).

Ten slotte vraagt het lid dat de stad Roeselare, na 5 jaar, eindelijk de nodige toelating zou krijgen voor het bouwen van een garage voor haar brandweerkorps. Hij klaagt de administratieve moeilijkheden en nutteloze complicaties aan die het departement in deze zaak aan de stad Roeselare bezorgd heeft.

* *

La contribution à payer à la commune centrale par les communes affiliées à un centre régional d'incendie devrait être fixée par le Ministre, de façon à traiter toutes les communes sur un pied d'égalité.

* *

Un autre commissaire a demandé que les communes dépourvues d'un corps de pompiers soient obligées de s'affilier à un centre régional.

* *

Un autre membre encore a invité le Ministre à user de toute son influence auprès du Ministre-Vice-Président du Conseil de Cabinet afin que l'amélioration projetée du sort des greffiers provinciaux devienne bientôt réalité.

Dans la réorganisation de la Protection Civile, il faudrait veiller à ce que le dispositif existant ne soit pas purement et simplement supprimé et que l'on ne décourage pas ceux qui ont déjà fait un effort dans ce domaine. De toute manière, il conviendrait d'inscrire au budget les crédits nécessaires à la formation du personnel.

Dans l'intérêt de la population, il est de la plus haute importance que la Protection Civile coopère étroitement avec les administrations communales. Or, on constate que nombre de communes, mal informées du rôle spécifique de la Protection Civile et y voyant une rivale de leur corps de sapeurs-pompiers volontaires, refusent leur concours ou ne le prétent que de mauvais gré.

Le problème de la réduction du nombre de communes se pose avec une acuité grandissante. Il est urgent de faire prévaloir une notion exacte de l'intérêt général sur les préjugés multiples qui ont encore une influence déterminante en la matière.

L'intervenant a renouvelé sa proposition de commencer par réaliser la fusion des communes, peu nombreuses, qui ne seront jamais viables en dépit de toute l'aide financière qu'elles pourraient recevoir. Il a marqué son accord sur le plan du Ministre qui consiste à essayer de réaliser des fusions à la périphérie de certaines villes de moyenne importance.

Il a demandé une nouvelle fois que l'on adresse aux membres de la Commission un exemplaire de toutes les circulaires destinées aux gouverneurs de province et relatives aux affaires provinciales et communales (le Ministre a répondu qu'il donnerait des instructions en ce sens).

En conclusion, le commissaire a également demandé qu'après cinq années de démarches, la ville de Roulers soit enfin autorisée à construire un garage pour son corps de sapeurs-pompiers. Il s'est plaint des difficultés administratives et des complications inutiles que le Département a suscitées à ce sujet à la ville de Roulers.

* *

Een lid dringt aan op een spoedig in toepassing brengen van de kadastrale herziening. Hij verwijst naar de Commissie voor de Financiën die onlangs op haar beurt op de onlogische en onbillijke gevolgen van de huidige toestand gewezen heeft.

Het vraagt dat een einde zou gesteld worden aan de talrijke ontwijkingen van de grondbelasting verschuldigd voor nijverheidsoutillering. In de meeste gevallen wordt immers een nevenmaatschappij opgericht aan dewelke de eigendom van de outillering overgedragen wordt. Vermits grond en machines juridisch aan een verschillende eigenaar toebehoren, kunnen de machines niet meer als onroerend beschouwd worden en ontsnappen ze aan de grondbelasting.

Zoals andere leden, dringt het commissielid er eveneens op aan dat een einde zou gesteld worden aan de onbillijke gevolgen die de opheffing van de klassevenheffingen had op de wedde van de burgeemeesters en schepenen.

De jaarlijkse dotaat van het Fonds der Gemeenten is, sinds de wet van 4 april 1958, voor ongeveer de helft gekoppeld aan de opbrengst van bepaalde Rijksbelastingen. Doch de berekening gebeurt op basis van de opbrengst van het voorlaatste dienstjaar. Dit deel van de dotaat volgt de stijging van de levensduur dus slechts met twee jaar vertraging, terwijl de uitgaven der gemeenten onmiddellijk de invloed van de stijging ondergaan. Het lid vraagt of het niet mogelijk is deze periode te overbruggen door aan gemeenten op de toekomstige stijging van de dotaat voorschotten toe te kennen.

Hetzelfde lid trekt de aandacht op de burgerlijke verantwoordelijkheid die de leden van de politiekorpsen kunnen oplopen voor handelingen gesteld in de uitoefening van hun functie (bv. een schot dat een derde persoon treft). Deze verantwoordelijkheid kan zeer zware geldelijke gevolgen hebben en tot nog toe is het niet toegelaten dat de gemeente of het korps hiervoor een verzekering zouden afsluiten. Het lid zou het redelijk vinden dat het Rijk deze verantwoordelijkheid zou dekken, vermits het opsporen en achtervolgen van misdaigers toch geschiedt in belang en op bevel van het Rijk.

De Minister nodigt dit lid uit om deze laatste twee vragen schriftelijk te stellen.

Verder illustreert hetzelfde lid door een voorbeeld de nadelige financiële gevolgen die het aanslepen van de procedure voor de Raad van State kan hebben voor een gemeente. Er zou een supplementeaire Nederlandstalige Kamer moeten opgericht worden.

Het keurt de door de Minister inzake fusies van gemeenten voorgestelde methode goed. Men spreekt trouwens ten onrechte van het probleem der grote agglomeraties. De meeste fusies zullen buiten die agglomeraties moeten gebeuren.

Het deelt de mening van een vorig spreker inzake het bewijs van goed gedrag en zeden.

Un autre membre a insisté en vue d'une mise en application rapide de la révision cadastrale. Il a rappelé que la Commission des Finances a souligné récemment, elle aussi, les conséquences illogiques et injustes de la situation actuelle.

Le même commissaire a demandé qu'il soit mis fin aux nombreux cas d'évasion fiscale en ce qui concerne la contribution foncière due pour l'outillage industriel. En effet, le plus souvent, on crée une succursale à laquelle on transfère la propriété de l'outillage. Comme le terrain et les machines appartiennent, en droit, à des propriétaires différents, ces biens ne peuvent plus être considérés comme immobiliers et ils échappent, de ce fait, à la contribution foncière.

Comme d'autres membres, l'intervenant a insisté pour qu'il soit mis fin aux incidences injustes de la suppression des reclassements sur le traitement des bourgmestres et échevins.

Depuis la loi du 4 avril 1958, la dotation annuelle du Fonds des communes varie environ pour la moitié d'après le produit de certaines taxes de l'Etat. Cependant, le calcul se fait sur la base du produit de l'exercice pénultième. Dès lors, cette partie de la dotation ne suit l'augmentation du coût de la vie qu'avec un retard de deux ans, tandis que les dépenses des communes subissent immédiatement les répercussions de la hausse. Le commissaire demande s'il ne serait pas possible d'aider les communes durant la période intermédiaire, en leur allouant des avances sur la future majoration de la dotation.

Le même commissaire a mis l'accent sur la responsabilité civile que les membres des corps de police peuvent encourir pour les actes accomplis dans l'exercice de leurs fonctions (par exemple, un coup de feu atteignant un tiers). Cette responsabilité peut avoir des conséquences pécuniaires très graves et jusqu'ici, la commune ou le corps de police ne sont pas autorisés à souscrire une assurance à l'effet de couvrir ce risque. L'intervenant estime qu'il serait logique que l'Etat couvre ladite responsabilité, puisque la recherche et la poursuite des criminels se font évidemment dans l'intérêt et par ordre de l'Etat.

Le Ministre a invité le membre à poser ces deux dernières questions par écrit.

D'autre part, le même commissaire a illustré par un exemple les conséquences financières dommageables que les retards de procédure devant le Conseil d'Etat peuvent entraîner pour les communes. Il y aurait lieu de créer une Chambre supplémentaire de régime linguistique néerlandais.

Il a marqué son accord sur la méthode proposée par le Ministre en matière de fusions de communes. C'est d'ailleurs à tort que l'on parle du problème des grandes agglomérations. La plupart des fusions ne concerneront pas celles-ci.

Il a déclaré partager l'opinion d'un orateur précédent au sujet du certificat de bonnes vie et mœurs.

Het lid betreurt de jurisprudentie van het departement volgens dewelke de gemeentelijke verhaalbelastingen niet hoger mogen zijn dan het gedeelte van de uitgave dat niet door Rijkstoelagen gedekt is.

Het feit dat tal van gemeenten toch nog financiële moeilijkheden kennen niettegenstaande ze ten minste 800 opcentiemen heffen op de grondbelasting en een supplementaire hulp krijgen uit het Speciaal Fonds van artikel 18, bewijst dat de wet van 24 december 1948 betreffende de gemeentelijke en de provinciale financiën aan de gemeenten te weinig bronnen van inkomsten overliet. Men zou hun opnieuw moeten toelaten opcentiemen te heffen op de bedrijfsbelastingen, bijvoorbeeld maximum 5.

De wet van 1948 zou bovendien in haar structuur moeten herzien worden, want zij heeft dikwijls het paradoxale gevolg dat hoe rijker een gemeente is, hoe meer zij uit het Fonds ontvangt en zelfs uit het Speciaal Fonds van artikel 18.

Het lid brengt in dit verband opnieuw het voorbeeld in herinnering van Flémalle-Haute en Flémalle-Grande.

* *

Een lid vraagt de mededeling van een omzendbrief van 4 december 1959.

De hele dienst van het Openbaar Ministerie bij de politierechtbanken zou moeten van de gemeenten overgenomen worden door het Rijk.

Het lid signaleert ook nog twee gevallen waar de diensten van Stedebouw en de ontvanger van de Registratierechten (in verband met een naturalisatie) hun bevoegdheden zouden zijn te buiten gegaan.

De Minister antwoordt dat het probleem van de gebouwen van de politierechtbanken het voorwerp uitmaakt van een voorontwerp van wet waarover de Raad van State reeds zijn advies heeft gegeven. Het probleem der werkingskosten der politierechtbanken is in onderzoek.

De twee gesignaleerde gevallen gaan de bevoegdheid van de Minister van Binnenlandse Zaken te buiten. Hij zal ze echter overmaken aan zijn betrokken collega's.

* *

Een ander lid onderstreept de nadelige invloed van de economische recessie op de financiën van de industriële gemeenten. De opbrengst van de opcentiemen op de grondbelasting en van de nijverheidstaksen is aanzienlijk gedaald, terwijl de lasten dezelfde bleven. Hij betreurt dat de Senaat zijn amendement op de vorige begroting niet aanvaard heeft, dat de inschrijving van een speciaal krediet voorzag om dergelijke gemeenten ter hulp te komen.

Het lid illustreert zijn bewering dat de nijverheidsgemeenten zeer zwaar onder de recessie hadden te lijden door volgende cijfers van een bepaalde gemeente :

D'autre part, il a jugé déplorable la jurisprudence du Département, d'après laquelle les taxes rémunératoires communales ne peuvent être supérieures à la partie de la dépense qui n'est pas couverte par les subventions de l'Etat.

Le fait que de nombreuses communes se trouvent encore aux prises avec des difficultés financières, bien qu'elles perçoivent au moins 800 centimes additionnels à la contribution foncière et qu'elles bénéficient de l'aide supplémentaire du Fonds spécial de l'article 18, prouve que la loi du 24 décembre 1948 concernant les finances provinciales et communales n'a pas laissé aux communes des ressources suffisantes. Il conviendrait de les autoriser de nouveau à établir des centimes additionnels aux taxes professionnelles, dont le maximum serait fixé par exemple à 5.

En outre, l'économie de la loi de 1948 devrait être révisée, car elle a souvent cet effet paradoxal que, plus une commune est riche, plus importante est l'aide qu'elle reçoit du Fonds, et même du Fonds spécial de l'article 18.

A ce propos, l'intervenant a rappelé, une fois encore, l'exemple de Flémalle-Haute et de Flémalle-Grande.

* *

Un autre commissaire a demandé communication d'une circulaire du 4 décembre 1959.

Il faudrait que le service du Ministère public près les tribunaux de police soit complètement repris par l'Etat.

Le même membre a encore signalé deux cas où les services de l'Urbanisme et le receveur de l'enregistrement avaient outrepassé leurs pouvoirs, et ce à propos d'une naturalisation.

Le Ministre a répondu que le problème des bâtiments occupés par les tribunaux de police avait amené le Gouvernement à établir un avant-projet de loi, sur lequel le Conseil d'Etat a déjà émis un avis. Quant à la question des frais de fonctionnement des tribunaux de police, elle est actuellement à l'étude.

Les deux cas signalés échappent à la compétence du Ministre de l'Intérieur, mais il les soumettra à ses collègues intéressés.

* *

Un autre commissaire a souligné les répercussions néfastes de la récession économique sur les finances des communes industrielles. Le produit des centimes additionnels à la contribution foncière et des taxes industrielles a considérablement diminué, alors que les charges restaient identiques. L'intervenant a déploré le rejet par le Sénat de l'amendement qu'il avait proposé au précédent budget et qui prévoyait l'inscription d'un crédit spécial afin de venir en aide à ces communes.

Pour illustrer son affirmation que les communes industrielles ont beaucoup souffert de la récession, il a cité les chiffres suivants, qui se rapportent à une commune déterminée :

Kadastraal inkomen der nijverheidsgebouwen :
 in 1959 : 3.166.400 frank;
 in 1960 : 2.790.000 frank.

Opbrengst van één opcentiem :
 in 1959 : 3.959 frank;
 in 1960 : 3.488 frank.

Opbrengst der industriële gemeentetaksen :
 in 1959 : 815.000 frank;
 in 1960 : 400.000 frank.

De reden van die verticale vermindering was het sluiten van de laatste put van een mijn.

Het lid vraagt dat nu de wedden van haast gans het gemeentepersoneel gerevaloriseerd zijn, er geen uitzondering zou gemaakt worden voor de conducteurs van de werken.

Door de Burgerlijke Bescherming zelf uitgenodigd, deed zijn gemeente een aanvraag voor het bekomen van een camion. Deze aanvraag bleef tot nu toe zonder gevolg.

De Minister antwoordt dat voor wat de wedden van de conducteurs betreft, er zich alleen speciale gevallen voordoen. Aan alle voorgelegde gevallen werd een gunstige oplossing gegeven.

Elke gemeente die een camion van de Burgerlijke Bescherming aanvroeg, kreeg na enkele dagen voldoening.

* *

Een lid meent dat de politiecommissaris, die essentieel een gemeentelijke agent is, met te veel taken belast wordt door het parket. Hij kan daardoor minder tijd besteden aan zijn specifiek gemeentelijke taken, wat de gemeente verplicht tot de aanwerving van supplementair personeel, en dus tot nieuwe uitgaven.

Het stelt voor de taak van Openbaar Ministerie bij de politierechtbanken toe te vertrouwen aan jonge substituten. Zo zou de financiële last van deze functie door het Rijk gedragen worden, zoals het trouwens behoort. Bovendien zijn substituten, door hun studies en door hun ambtsbezigheden, meer aangewezen om dit ambt te vervullen dan een politiekommissaris, die hiertoe geen speciale vorming kreeg.

Een ander lid meent dat men zich moet hoeden voor overdrijving. De politiecommissaris vervult de functie van Openbaar Ministerie trouwens alleen voor de overtredingen; voor de opdrachten die hij als officier van gerechtelijke politie moet volbrengen, zal men anderzijds steeds op hem moeten blijven beroep doen.

De Minister deelt deze zienswijze. Het probleem zal opgelost zijn indien men de gemeenten kan bevrijden van de financiële last van de politierechtbanken. Hij hoopt eerlang, samen met zijn collega van Justitie, een ontwerp van wet dienaangaande te kunnen indienen.

Revenu cadastral des bâtiments industriels :
 en 1959 : 3.166.400 francs;
 en 1960 : 2.790.000 francs.

Produit de un centime additionnel :
 en 1959 : 3.959 francs;
 en 1960 : 3.488 francs.

Produit des taxes industrielles communales :
 en 1959 : 815.000 francs;
 en 1960 : 400.000 francs.

Cette chute verticale fut provoquée par la fermeture du dernier puits d'une mine.

Le commissaire a demandé qu'au moment où presque tous les traitements du personnel ont été revalorisés, il ne soit pas fait d'exception pour les conducteurs de travaux.

A l'invitation de la Protection civile elle-même, sa propre commune avait introduit une demande en vue de l'obtention d'un camion. Cette demande est restée sans suite jusqu'ici.

Le Ministre a répondu qu'en ce qui concerne les traitements des conducteurs de travaux, il s'agissait toujours de cas d'espèce. Tous ceux qui lui ont été soumis ont reçu une solution favorable.

Toutes les communes qui ont demandé un camion à la Protection civile, ont eu satisfaction au bout de quelques jours.

* *

D'après un membre, le commissaire de police, qui est essentiellement un agent communal, se voit chargé par le parquet de devoirs trop nombreux, ce qui réduit le temps qu'il peut consacrer à ses fonctions spécifiquement communales. De ce fait, la commune se trouve obligée de recruter du personnel supplémentaire entraînant un surcroît de dépenses.

L'intervenant a proposé de confier la fonction d'officier du Ministère public près les tribunaux de police à de jeunes substituts. Ainsi, la charge financière afférente à cette fonction serait supportée par l'Etat, ce qui est d'ailleurs logique. De plus, les substituts, de par leurs études et leurs fonctions, sont mieux qualifiés pour exercer ces fonctions qu'un commissaire de police, qui n'a reçu aucune formation spécialisée à cet égard.

D'après un autre membre, il faut se garder de verser dans l'exagération. En effet, le commissaire de police ne remplit la fonction d'Officier du Ministère public qu'en matière de contraventions; d'autre part, on devra continuer à faire appel à lui pour l'accomplissement des devoirs qui lui incombent en tant qu'officier de police judiciaire.

Le Ministre a admis ce point de vue. Le problème sera résolu si l'on parvient à débarrasser les communes de la charge financière des tribunaux de police. Il a exprimé l'espoir de pouvoir déposer bientôt, conjointement avec son collègue de la Justice, un projet de loi réglant cette matière.

Een ander lid dringt aan opdat men spoedig tot de door de Minister in het vooruitzicht gestelde oplossing zou komen.

Het meent dat het voorstel om het Openbaar Ministerie bij de politierechtbank aan jonge substituten toe te vertrouwen alle aandacht verdient, gelet op de zich voortdurend uitbreidende bevoegdheid van de politierechtbanken.

Een lid waarschuwt tegen al te radicale hervormingen bij de politierechtbanken. Hij doet opmerken :

1° dat reeds nu de wet toelaat substituten bij de politierechtbanken te delegeren; en

2° dat in uitgebreide landelijke arrondissementen het systeem van de delegatie zou schaden aan een goede rechtsbedeling.

* * *

Hetzelfde lid bepleit vervolgens een betere behandeling van de stad Charleroi inzake gemeente-financiën. Niettegenstaande Charleroi het centrum is van een grote agglomeratie en er al de financiële gevolgen van draagt, weigert men het als dusdanig te erkennen.

Tot de verdeling van het Speciaal Hulpfonds van 600 miljoen ten gunste van de grote steden (art. 24-4) worden alleen Antwerpen, Brussel, Gent en Luik toegelaten. Anderzijds valt ook de verdeling van de belangrijkste schijf van het Fonds der Gemeenten — de schijf « bevolking » — nadelig uit, vermits de kernstad Charleroi slechts 26.000 inwoners telt.

Het begrip « centrum van een agglomeratie » zou hoogdringend volgens « objectieve » maatstaven dienen bepaald te worden.

De Minister antwoordt dat de toestand van Charleroi, hoe moeilijk die ook mag zijn, niet het voorwerp kan uitmaken van een fragmentaire maatregel. Een van de in februari jl. opgerichte commissies onderzoekt in het bijzonder dit probleem.

Bij de verdeling van het Speciaal Fonds van artikel 18, waarvoor zoals men weet dit jaar een supplementair krediet van 200 miljoen uitgetrokken werd, zal ook rekening gehouden worden met de belangrijkheid van het deficit van elke gemeente. Steden zoals Charleroi zullen hieruit ruimschoots voordeel trekken.

Een lid vraagt dat men bij het onderzoek van de financiële toestand der grote centra met al de elementen rekening zou houden.

Enerzijds genieten die centra inkomsten die andere gemeenten niet hebben (de grotere opbrengst van de taksen op de vermakelijkheden, grotere aandelen in de winsten van intercommunale vereenigingen, enz.); anderzijds laten die centra zich gemakkelijker verleiden tot weelde-uitgaven.

Un autre membre a insisté pour que l'on arrive rapidement à la solution que le Ministre a fait entrevoir.

D'après lui, la proposition tendant à confier les fonctions d'officier du Ministère public près les tribunaux de police à de jeunes substituts mérite de retenir l'attention, eu égard à l'extension constante de la compétence des dits tribunaux.

Un autre commissaire a mis le Ministre en garde contre des réformes par trop radicales en matière de tribunaux de police. Il a fait observer :

1° que la loi actuelle permet déjà de déléguer des substituts près les tribunaux de police et

2° que, dans les arrondissements ruraux très étendus, le système de la délégation pourrait nuire à la bonne administration de la justice.

* * *

Le même membre a ensuite demandé que la ville de Charleroi soit mieux traitée dans le domaine des finances communales. Alors que Charleroi constitue le centre d'une importante agglomération et que la ville supporte toutes les incidences financières de cet état de choses, on refuse néanmoins de la reconnaître comme telle.

Seules les villes d'Anvers, Bruxelles, Gand et Liège sont admises à la répartition du Fonds spécial d'aide de 600 millions en faveur des grandes villes (art. 24-4). La ville de Charleroi, qui ne compte que 26.000 habitants, est également désavantagée dans la répartition de la tranche la plus importante du Fonds des Communes, à savoir la tranche « population ».

Il conviendrait de définir de toute urgence la notion de « centre d'une agglomération » sur la base de critères objectifs.

Le Ministre a répondu que la situation de Charleroi, pour difficile qu'elle soit, ne saurait faire l'objet d'une mesure fragmentaire. L'une des commissions créées en février dernier est chargée tout particulièrement de l'examen de ce problème.

Dans la répartition du Fonds spécial de l'article 18, pour lequel, comme on le sait, un crédit supplémentaire de 200 millions a été inscrit cette année, il sera tenu compte de l'importance du déficit de chaque commune. Des villes comme Charleroi bénéficieront largement de cette mesure.

Un autre commissaire a demandé que tous les éléments soient pris en considération dans l'étude de la situation financière des grands centres.

D'une part, ces centres disposent de ressources dont d'autres communes sont dépourvues (produit plus important des taxes sur les divertissements, participations plus larges aux bénéfices des intercommunales, etc.); d'autre part, ces centres se laissent facilement entraîner à des dépenses somptuaires.

Hetzelfde lid vraagt een uniformisering van de regelen inzake cumulatie van een wedde van burgeemeester of schepen met de diverse pensioenen. Er zou al heel wat bereikt zijn, indien men de provinciale overheden ertoe kon brengen de desbetreffende wetten op dezelfde manier te interpreteren.

Het ontwerp van begrotingswet is met 9 tegen 7 stemmen aangenomen.

Dit verslag is eenparig goedgekeurd.

De Verslaggever,
R. DE MAN.

De Voorzitter,
H. HARMEGNIES.

Le même membre a demandé l'uniformisation des règles relatives au cumul du traitement de bourgmestre ou d'échevin et de diverse pensions. Ce serait déjà un beau résultat si l'on pouvait amener les autorités provinciales à interpréter de la même manière les lois en question.

Le projet de loi budgétaire a été adopté par 9 voix contre 7.

Le présent rapport a été approuvé à l'unanimité.

Le Rapporteur,
R. DE MAN.

Le Président,
H. HARMEGNIES.

BIJLAGE I.**Vragen en antwoorden.****VRAAG Nr 1.**

Een lid vraagt hoe het Hulpfonds aan de grote steden werd verdeeld.

ANTWOORD.

Bij de verdeling voor het dienstjaar 1952, werd het bedrag van 400 miljoen (d.i. het toenmalige krediet) in vier tranches gesplitst in verhouding tot de door de grote steden gedragen uitgaven wat betreft drie sectoren waar de lasten van nationaal belang bijzonder groot zijn (1° Algemeen Bestuur, met inbegrip van Politie en Pensioenen; 2° Schone Kunsten; 3° Schuld), en in verhouding tot inkomstenderving wegens de aanwezigheid van gebouwen van de Staat op het grondgebied van de grote steden.

De quota's voor de 4 tranches werden respectievelijk vastgesteld op :

- a) Algemeen Bestuur : 40 %;
- b) Lasten voor Schone Kunsten : 5 %;
- c) Lasten voor de Schuld : 45 %;
- d) Inkomstenderving : 10 %.

De verdeling van deze tranches geschiedde volgens de onderstaande maatstaven :

A) Tranche van 40 % (160 miljoen) : naar rato van de bevolking van de vier steden;

B) Tranche van 5 % (20 miljoen) naar rato van de netto-last van de uitgaven voor Schone Kunsten, volgens de rekeningen van 1951;

C) Tranche van 45 % (180 miljoen) naar rato van de in de rekening van 1951 voorkomende lasten van de Schuld;

D) Tranche van 10 % (40 miljoen) naar rato van de inkomstenderving.

Aldus kregen de vier grote steden, voor 1952, de volgende hulp :

Antwerpen	fr. 153.180.000
Brussel	110.258.000
Gent	59.676.000
Luik	76.886.000

Voor de verdelingen van 1953, 1954 en 1955, hebben de betrokken steden in gemeen overleg voorgesteld dat de aandelen voor deze dienstjaren dezelfde zouden zijn als die welke voor 1953 waren toegekend.

ANNEXE I.**Questions et Réponses.****QUESTION N° 1.**

Un membre demande comment a été réparti le Fonds d'Aide en faveur des grandes villes.

RÉPONSE.

La répartition pour l'exercice 1952 a été faite en scindant la somme de 400 millions (crédit de l'époque) en quatre tranches proportionnelles aux dépenses assumées par les grandes villes dans trois secteurs où les charges d'intérêt national se font spécialement sentir (1° Administration Générale, y compris Police et Pensions; 2° Beaux-Arts; 3° Dette), ainsi qu'à la perte de revenus résultant de l'occupation du territoire des grandes villes par des bâtiments de l'Etat.

Les quotités des 4 tranches furent fixées respectivement à :

- a) Administration Générale : 40 %;
- b) Charges des Beaux-Arts : 5 %;
- c) Charges de la Dette : 45 %;
- d) Pertes de revenus : 10 %.

La répartition de ces tranches fut faite d'après les critères ci-dessous :

A) Tranche de 40 % (160 millions) : au prorata de la population des quatre villes;

B) Tranche de 5 % (20 millions) au prorata de la charge nette des dépenses des Beaux-Arts, d'après les comptes de 1951;

C) Tranche de 45 % (180 millions) au prorata des charges de la Dette prévues au compte de 1951;

D) Tranche de 10 % (40 millions) proportionnellement aux pertes sur revenus.

L'application de ce système se traduisit par l'octroi aux quatre grandes villes, pour 1952, des aides suivantes :

Anvers	fr. 153.180.000
Bruxelles	110.258.000
Gand	59.676.000
Liège :	76.886.000

Pour les répartitions de 1953, 1954 et 1955, les villes intéressées proposèrent de commun accord que les quotes-parts pour chacun de ces exercices soient identiques à celles qui avaient été attribuées pour 1952.

De bedragen werden op het miljoen afgerond.

Antwerpen	153 miljoen
Brussel	110 miljoen
Gent	60 miljoen
Luik	77 miljoen
Totaal . . .	400 miljoen

Voor het dienstjaar 1956 werd het Hulpfonds met 200 miljoen verhoogd. Er werd overeengekomen dat deze verhoging vooral zou dienen om het tekort voor de haven van Antwerpen aan te vullen.

De colleges van de vier grote steden werden verzocht, een gezamenlijk voorstel in te dienen met het oog op de verdeling van de 600 miljoen. Een akkoord werd bereikt, op de volgende grondslag :

Antwerpen	284 miljoen
Brussel	127 miljoen
Gent	79 miljoen
Luik	110 miljoen

Zo kreeg de stad Antwerpen een extra-bedrag van 131 miljoen.

De verdeling voor 1957, 1958 en 1959 werd door de vier grote steden enigszins gewijzigd; in gemeenschappelijk overleg stelden zij de volgende verdeling voor :

Antwerpen	260 miljoen
Brussel	142 miljoen
Gent	84 miljoen
Luik	114 miljoen
Totaal . . .	600 miljoen

Dit voorstel werd aangenomen.

VRAAG Nr 2.

Hoe gebeurt de verdeling van het op artikel 24-11 van de begroting uitgetrokken krediet voor toelagen aan de gewestelijke groepcentra en aan de gemeenten met het oog op de aanschaffing van brandweer-en reddingsmaterieel ?

ANTWOORD.

De administratie legt jaarlijks een verdelingsontwerp van dit krediet aan de Minister voor; dit ontwerp vormt, als het eenmaal is goedgekeurd, op een paar door de omstandigheden gewettigde veranderingen na, het programma dat in de loop van het jaar wordt uitgevoerd.

Bij de voorbereiding van dit programma, worden verschillende normen in aanmerking genomen en onder meer :

Les sommes furent arrondies au million de franc.	
Anvers	153 millions
Bruxelles	110 millions
Gand	60 millions
Liège	77 millions
Total . . .	400 millions

Pour l'exercice 1956, le Fonds d'aide fut majoré de 200 millions. Il fut entendu que cela servirait principalement à aider à résorber le déficit du port d'Anvers.

Les collèges des quatre grandes villes furent invités à présenter ensemble une proposition pour la répartition des 600 millions. Un accord intervint sur les bases suivantes :

Anvers	284 millions
Bruxelles	127 millions
Gand	79 millions
Liège	110 millions

La ville d'Anvers obtenait ainsi un supplément de 131 millions.

Les répartitions pour 1957, 1958 et 1959 furent quelque peu remaniées par les quatre grandes villes qui, de commun accord, proposèrent la répartition suivante :

Anvers	260 millions
Bruxelles	142 millions
Gand	84 millions
Liège	114 millions
Total . . .	600 millions

Ces propositions furent agréées.

QUESTION N° 2.

Comment est réparti le crédit prévu à l'article 24-11 du budget en vue de l'octroi de subsides aux centres de groupes régionaux et aux communes pour l'acquisition de matériel d'incendie et de sauvetage ?

RÉPONSE.

L'administration soumet annuellement au Ministre un projet de répartition de ce crédit; ce projet approuvé constitue, sauf l'une ou l'autre retouche que justifient les circonstances, le programme dont la réalisation se poursuit au cours de l'année.

Pour l'établissement de ce programme, il est tenu compte de divers éléments d'appréciation et entre autres :

- het totale aantal beschermd personen en de verscheidenheid van de risico's;
- het aantal oproepen;
- de bekwaamheid en de doelmatigheid van het kader van het korps;
- de financiële toestand van de gemeente ten aanzien van de vast te leggen uitgaven.

Er dient echter opgemerkt te worden dat de achterstand steeds groter wordt omdat de kredieten telken jare te klein zijn en dat men derhalve gedwongen is, eerst en vooral in de dringendste behoeften te voorzien, d.w.z. meestal die van de gewestelijke groepcentra, waarop heel het hulppappaat rust.

Zo wordt het duidelijk waarom het volstrekt onmogelijk is, de aanvragen systematisch naar hun orde van indiening in overweging te nemen.

VRAAG Nr 3.

Een commissielid vraagt hoe het krediet van 2 miljoen, uitgetrokken als bijdrage van de Staat in de bewakingskosten van de ambassade- en legatiegebouwen (art. 24-6) wordt verdeeld.

ANTWOORD.

De toelage van 2 miljoen wordt aan de stad Brussel uitgekeerd, die ze verdeelt naar rato van het aantal politiemannen op volle dagtaak die bestendig instaan voor de bewaking der ambassaden en legatiegebouwen.

Al deze gebouwen liggen op het grondgebied van de stad, met uitzondering van de Italiaanse ambassade, die op het grondgebied van de gemeente Elsene ligt.

Volgens de gemeenterekening van 1958, heeft de stad een bedrag van 166.666 frank uitbetaald aan de gemeente Elsene, als aandeel in het bovenvermelde krediet van 2 miljoen.

VRAAG Nr 4.

Een lid wijst erop, dat talrijke beslissingen van gemeenteraden uit de provincie Henegouwen, waarbij het bedrag van het pensioen van burgemeester of schepen werd bepaald, door de Gouverneur van deze provincie werden geschorst.

ANTWOORD.

De Gouverneur, enerzijds, en de bestendige Deputatie van de provincieraad, anderzijds, hebben inderdaad herhaaldelijk de uitvoering van gemeenteradsbeslissingen geschorst waarbij dergelijke pensioenbedragen waren vastgesteld.

Nadat de diensten van de Minister de beslissingen hadden onderzocht en het juiste bedrag van de bedoelde pensioenen hadden vastgesteld, hebben de gemeenteraden over 't algemeen steeds

- de l'importance de la population totale protégée et de la diversité des risques défendus;
- de la fréquence des appels;
- des capacités du cadre du corps et du degré d'efficience de celui-ci;
- de la situation financière de la commune par rapport aux dépenses à engager.

Il convient toutefois de noter que l'insuffisance annuelle du crédit a pour effet d'accumuler les arriérés et que force est donc bien de servir avant tout les besoins prioritaires parmi lesquels figurent en majorité ceux des centres de groupes régionaux, lesquels constituent la pierre angulaire du dispositif de secours.

Ceci explique qu'il n'est vraiment pas possible de prendre systématiquement les demandes en considération dans l'ordre de leur entrée.

QUESTION Nº 3.

Un membre de la Commission demande à connaître la répartition du crédit de 2 millions prévu à titre d'intervention de l'Etat dans les frais de surveillance des hôtels des ambassades et des légations (art. 24-6).

RÉPONSE.

Le subside de 2 millions est versé à la ville de Bruxelles, qui en effectue la répartition au prorata du nombre de policiers *à temps plein* assurant *en permanence* la surveillance des hôtels des ambassades et des légations.

Ces hôtels sont tous situés sur le territoire de la ville à l'exception de celui de l'ambassade d'Italie, qui se trouve sur le territoire de la commune d'Ixelles.

Suivant le compte communal de 1958, la ville a payé à la commune d'Ixelles une somme de 166.666 francs, à titre de quote-part dans le crédit susvisé de 2 millions.

QUESTION Nº 4.

Un membre signale que de nombreuses délibérations de conseils communaux de la province de Hainaut fixant le montant de la pension du bourgmestre ou d'un échevin ont été suspendues par le Gouverneur de la province.

RÉPONSE.

Il est exact qu'à de nombreuses reprises le Gouverneur de la province d'une part et la Députation permanente du Conseil provincial d'autre part ont suspendu l'exécution de certaines délibérations des conseils communaux fixant des pensions de ce genre.

Après examen des délibérations par les services du Ministre et après fixation par ceux-ci du montant exact des dites pensions, les conseils communaux intéressés n'ont jamais manqué, d'une façon générale,

hun verkeerde beslissing rechtgezet en de pensioenen waarvan de last uitsluitend op de plaatselijke geldmiddelen rust, op het juiste wettelijke bedrag vastgesteld, aangezien, volgens artikel 1 van de wet van 5 juli 1954, deze pensioenen rechtstreeks door de gemeenten en niet door instellingen zoals de Vereeningskas worden uitbetaald.

De Minister heeft, voor zover hij weet, nooit klachten moeten onderzoeken van een rechthebbende aan wie de verantwoordelijke instanties van een gemeente niet het pensioen zouden hebben toegekend waarop hij normaal uit hoofde van de bedoelde functies aanspraak kon maken.

Overigens reikt het probleem van de eenmaking van de regeling betreffende de gecumuleerde pensioenen verder dan de bevoegdheid van het Departement. Het gaat hier om ingewikkelde regelen uitgevaardigd voor verschillende pensioenen, die onder wel bepaalde stelsels vallen.

VRAAG Nr 5.

Een lid verlangt dat de omschrijving van het op artikel 24-4 uitgetrokken krediet als hulp ten gunste van de grote steden gewijzigd wordt om Charleroi daarbij te betrekken.

ANTWOORD.

De Commissie belast met de studie van de financiën der grote steden verzamelt ook de documentatie betreffende de stad Charleroi, die als centrum van een grote agglomeratie wordt beschouwd. Het onderzoek van de vragenlijsten betreffende de uitgaven van nationaal en van regionaal belang die niet door andere gemeenten worden gedragen, is aan de gang. De omschrijving van het krediet kan onmogelijk gewijzigd worden vooraleer de besluiten van de Commissie bekend zijn.

VRAAG Nr 6.

Een lid vraagt welk gevolg is gegeven aan het beroep op de Koning dat door een bepaalde gemeenteraad ingesteld werd tegen een beslissing van de Bestendige Deputatie dd. 11 september 1959 tot vernietiging van een bijkrediet van 3.000 frank dat bij een begrotingswijziging werd uitgetrokken als prijs voor de kinderen van de officiële en vrije scholen.

ANTWOORD.

Dit krediet was bestemd om op het einde van het schooljaar nuttige boeken te kunnen uitreiken aan de eerste van elke klas in de officiële en vrije scholen. De gemeente is van oordeel dat dit feitelijk sociale voordelen zijn.

De vraag kan echter rijzen of dit niet moet worden beschouwd als een prijsuitreiking, waarvoor jaarlijkse forfaitaire werkingstoelagen worden toe-

rale, de rapporter leur décision erronée et de fixer d'une façon correcte et légale les pensions dont la charge incombe exclusivement aux finances locales, attendu que selon le prescrit du législateur, à l'article 1er de la loi du 5 juillet 1954, les dites pensions sont payées directement par les communes et non à l'intervention d'organismes tels que la Caisse de répartition.

A sa connaissance, le Ministre n'a jamais eu à instruire des plaintes formulées par un ayant-droit auquel les autorités responsables d'une commune n'auraient pas accordé la pension à laquelle il peut normalement prétendre du chef des dites fonctions.

Par ailleurs, le problème de l'uniformisation du régime des pensions cumulées dépasse le cadre du Département. Il s'agit de règles complexes édictées pour différentes pensions soumises à des régimes bien déterminés.

QUESTION № 5.

Un membre voudrait voir modifier le libellé du crédit d'aide aux grandes villes inscrit à l'article 24-4, de manière à y inclure Charleroi.

RÉPONSE.

La Commission chargée de l'étude des finances des grandes villes s'occupe également de réunir la documentation concernant la ville de Charleroi, qui est considérée comme le centre d'une agglomération importante. Le dépouillement des questionnaires relatifs aux dépenses d'ordre national et d'ordre régional non supportées par d'autres communes, est en cours. Il n'est pas possible de modifier le libellé du crédit avant de connaître les conclusions de la aux Commission.

QUESTION № 6.

Un membre demande quel est le sort qui a été réservé au recours au Roi introduit par un conseil communal contre une décision de la Députation permanente en date du 11 septembre 1959, improuvant un crédit supplémentaire de 3.000 francs, inscrit par modification budgétaire à titre de prix aux enfants des écoles officielles et libres.

RÉPONSE.

Ledit crédit a été prévu pour permettre la distribution à la fin de l'année scolaire de livres utilitaires aux premiers de classe des écoles officielles et des écoles libres. La commune considère qu'il s'agit en fait là d'avantages sociaux.

La question peut cependant se poser de savoir, si cette intervention ne doit pas être considérée comme une distribution de prix pour laquelle

gekend en of deze uitgave aldus niet in strijd is met de bepalingen van de wet van 20 mei 1959.

Dit dossier betreffende de toepassing van de wet van 29 mei 1959 is voor advies overgezonden aan de Minister van Openbaar Onderwijs.

VRAAG Nr 7.

Een lid brengt de moeilijkheden ter sprake van bepaalde gemeenten waar talrijke industrieën in de loop van de jongste jaren hun werkzaamheid hebben gestaakt. Dit lid vraagt dat het probleem door de met de studie van de gemeentefinanciën belaste Commissie onderzocht zou worden.

ANTWOORD.

Op verzoek van het geachte lid, werd dit punt voorgelegd aan de Voorzitter van de Commissie belast met de studie van de gemeentefinanciën. Het zal worden behandeld in het tweede deel van het verslag waarin, rekening gehouden met de wijzigingen die in de verdeling van het Fonds der Gemeenten zullen worden gebracht, de mogelijkheden onderzocht zullen worden om de fiscale bevoegdheid van de gemeenten derwijze uit te breiden, dat zij hun vaste uitgaven zullen kunnen dekken.

VRAAG Nr 8.

Een lid vraagt waarom het gemiddelde indexcijfer van de kleinhandelsprijzen niet toegepast wordt op de gehele dotatie van het Fonds der Gemeenten.

Hij vraagt een versoepeeling van de rechtspraak betreffende de gemeentelijke verhaalbelastingen.

Hij geeft in overweging dat men, om de gemeentefinanciën te saneren, nieuwe inkomstenbronnen voor de gemeenten zou zoeken, zoals bijvoorbeeld een gemeentelijke belasting van 5 opcentiemen op de inkomstenbelastingen, of andere middelen.

Hij wijst op bepaalde ongerijmdheden bij de verdeling van het Fonds der Gemeenten en van het Bijzonder Hulpfonds (het geval van Flémalle-Grande en Flémalle-Haute).

ANTWOORD.

1º Het gemiddelde indexcijfer van de kleinhandelsprijzen werd op de gehele dotatie van het Fonds der Gemeenten toegepast tot 1 januari 1958, toen deze dotatie betrekkelijk vast was.

Met ingang van 1 januari 1958 werd de dotatie van het Fonds der Gemeenten krachtens de wet van 4 april 1958 in twee gesplitst :

a) een vaste dotatie opgenomen van de algemene inkomsten van de Schatkist en waarop het indexcijfer toepasselijk is;

sont allouées des subventions de fonctionnement annuelles et forfaitaires, et si cette dépense n'est pas de ce fait inconciliable avec les dispositions de la loi du 29 mai 1959.

Ce dossier relatif à l'application de la loi du 29 mai 1959 a été communiqué pour avis au Ministre de l'Instruction Publique.

QUESTION Nº 7.

Un membre fait état des difficultés rencontrées par certaines communes qui ont vu, au cours des dernières années, de nombreuses industries cesser leur activité. Il demande que cette question soit examinée par la Commission chargée de l'étude des finances communales.

RÉPONSE.

A la demande de l'honorable membre, cette question a été soumise au Président de la Commission chargée de l'étude des finances communales. Cette question sera traitée dans la seconde partie du rapport où seront examinées, compte tenu des modifications qui interviendront dans la répartition du Fonds des communes, les possibilités d'augmenter le champ fiscal des communes de manière à leur permettre de couvrir leurs dépenses permanentes.

QUESTION Nº 8.

Un membre demande pourquoi l'index moyen des prix de détail ne s'applique pas sur l'entièreté de la dotation du Fonds des communes.

Il demande que la jurisprudence concernant les taxes communales de remboursement soit assouplie.

Il suggère que pour assainir les finances communales, on recherche de nouvelles sources de revenus pour les communes, par exemple, une taxe communale de 5 centimes additionnels à l'impôt sur les revenus.

Il cite certaines anomalies dans la répartition du Fonds des communes et du Fonds spécial d'aide (cas de Flémalle-Grande et de Flémalle-Haute).

RÉPONSE.

1º L'index moyen des prix de détail a été appliqué sur l'ensemble de la dotation du Fonds des Communes jusqu'au 1er janvier 1958, à une époque où cette dotation conservait un caractère relativement stable.

A partir du 1er janvier 1958, et en vertu de la loi du 4 avril 1958, la dotation du Fonds des communes a été scindée en deux :

a) une dotation stable prélevée sur les ressources générales du Trésor et soumise aux fluctuations de l'index;

b) een aandeel van één negende in de opbrengst van sommige belastingen die te voren aan de gemeenten werden onttrokken.

Dit aandeel wordt berekend volgens de belastingontvangsten van de Staat over het voorlaatste dienstjaar.

Voor dit laatste punt is het niet mogelijk het indexcijfer toe te passen, omdat dit gedeelte reeds verandert overeenkomstig de riksinkomsten. Men was indertijd van oordeel dat dit gerechtvaardigd was omdat de gemeenten een aandeel dienden te hebben in de gestegen riksontvangsten;

2º Voor het dienstjaar 1960 zal het rondschrift van 23 april 1959 gehandhaafd worden; het aandeel dat overeenstemt met de toelagen die de Staat inzake wegenwerken verleent, zal dus niet van de inwoners mogen worden teruggevorderd.

3º De Commissie belast met de studie van de gemeentelijke financiën onderzoekt, in het kader van het tweede gedeelte van haar taak, de middelen om het gemeentelijk belastinggebied uit te breiden.

De gemeenten moeten immers nieuwe belastingen kunnen heffen om aan hun verplichtingen het hoofd te kunnen bieden;

4º Hierna volgen de resultaten van de verdeling voor het dienstjaar 1958 van het Fonds der gemeenten, het Gemeentefonds voor Openbare Onderstand en het Bijzonder Hulpfonds wat betreft de gemeenten Flémalle-Grande en Flémalle-Haute.

Flémalle-Grande.

Fonds der gemeenten	2.500.202
Gemeentefonds voor Openbare Onderstand	760.633
Bijzonder Hulpfonds	186.736

Flémalle-Haute.

Fonds der gemeenten	6.263.879
Gemeentefonds voor Openbaar Onderstand	1.548.845
Bijzonder Hulpfonds	nihil

De resultaten voor 1959 zijn nog niet bekend, aangezien de verdeling nog niet afgesloten is.

Het Bijzonder Hulpfonds wordt verdeeld volgens het verwachte tekort per einde 1959, terwijl het Fonds der Gemeenten wat betreft bepaalde normen (Wegen en Openbare Werken, Schone Kunsten en Erediensten, Openbaar Onderwijs, Schuld) verdeeld wordt overeenkomstig de netto-last (uitgaven-overschot).

Met betrekking tot het Gemeentefonds voor Openbare Onderstand wordt rekening gehouden met de toelagen die aan de Commissie voor Openbare Onderstand gestort zijn.

b) une part de 1/9e dans le produit de certains impôts repris autrefois aux communes.

Cette part est calculée d'après les recettes fiscales de l'Etat pour l'exercice pénultième.

Dès lors, sur ce dernier point, il n'est pas possible de prévoir des fluctuations en fonction de l'index. Cette partie varie déjà d'après les ressources de l'Etat. On a estimé à l'époque que cela était justifié par le fait de la nécessité de faire participer les communes à l'accroissement des recettes de l'Etat.

2º Pour l'exercice 1960, la circulaire du 23 avril 1959 ne permettant pas de réclamer aux habitants la part correspondante aux subsides qui sont alloués par l'Etat en matière de travaux de voirie, sera maintenue.

3º La Commission chargée de l'étude des finances communales examine, dans le cadre de la seconde partie de sa mission, les moyens propres à augmenter le champ fiscal des communes.

Il apparaît en effet nécessaire que les communes puissent lever de nouveaux impôts pour faire face à leurs obligations.

4º Voici les résultats de la répartition du Fonds des communes, du Fonds communal d'Assistance publique et du Fonds spécial d'aide pour l'exercice 1958 en ce qui concerne les communes de Flémalle-Grande et de Flémalle-Haute.

Flémalle-Grande.

Fonds des Communes	2.500.202
Fonds communal d'Assistance publique	760.633
Fonds spécial d'aide	186.736

Flémalle-Haute.

Fonds des Communes	6.263.879
Fonds communal d'Assistance publique	1.548.845
Fonds spécial d'aide	néant

Les résultats de 1959 ne sont pas encore connus, les répartitions n'étant pas encore terminées.

La répartition du Fonds spécial d'aide est calculée d'après le déficit présumé fin 1959, tandis que pour certains critères (Voirie et Travaux publics, Beaux-Arts et Cultes, Instruction publique, Dette), la répartition du Fonds des Communes est fonction de la charge nette (excédent des dépenses sur les recettes).

En ce qui concerne le Fonds communal d'Assistance publique, on tient compte des subsides versés à la Commission d'Assistance publique.

VRAAG Nr 9.

Een lid heeft mededeling gevraagd van het reorganisatieplan van de Burgerlijke Bescherming.

ANTWOORD.

I. MOBIELE COLONNES.

A. PERMANENT PERSONEEL.

a) *Kader* :

De opleiding van het kader geschiedt in drie stadia :

- lagere cursussen (zes weken);
- middelbare cursussen (vier weken);
- hogere cursussen (vier weken).

De shifting door het examen op het einde van de cursussen maakt het mogelijk de kwalificatie van de candidaten te bepalen, te weten :

lagere cursussen : afdelingschef;
adjunct-peletonschef;
middelbare examen : peletonschef;
hogere cursussen : detachementschef.

Voor de opleiding van de colonnechefs zou een bijkomende cursus van 5 dagen worden georganiseerd.

b) *Agenten* :

De opleiding van de agenten wordt in de eenheden verzorgd door het kaderpersoneel van de eenheid zelf.

B. NIET PERMANENT PERSONEEL.

Tot nu toe is nog niet vast bepaald waar het niet permanent personeel aangeworven zal worden.

De voorkeur van de Minister gaat naar de dienstplichtigen die vrijgesteld zijn van militaire verplichtingen; een wijziging van de dienstplichtwet in die zin is in voorbereiding.

Maar wat de herkomst van het personeel ook moge zijn, het moet volgens dezelfde maatstaven als het permanent personeel worden opgeleid, al zouden de cursussen aan de dienstnoodwendigheden moeten worden aangepast.

II. SEDENTAIRE KRACHTEN.

Het *permanent kader* van de sedentaire krachten (interventiekrachten — provinciale chefs — adjunct -provinciale chefs) ontvangt zijn opleiding door middel van instructie- en voorlichtingscyclussen in de Nationale School en door zijn deelneming aan gecombineerde oefeningen van de Strijdkrachten en de Burgerlijke Bescherming.

QUESTION № 9.

Un membre a demandé communication du plan de réorganisation de la Protection Civile.

RÉPONSE.

I. COLONNES MOBILES.

A. PERSONNEL PERMANENT.

a) *Cadre*.

La formation du cadre est prévue en trois stades :

cours primaires (six semaines);
cours moyens (quatre semaines);
cours supérieurs (quatre semaines).

La sélection résultant des examens de fin de session est susceptible de déterminer la qualification des candidats, à savoir :

cours primaires : chef de groupe,
chef de peloton adjoint;
cours moyens : chef de peloton;
cours supérieurs : chef de détachement.

Une session complémentaire de 5 jours assurerait la formation des chefs de colonne.

b) *Agents*.

La formation des agents est assurée à l'intérieur des unités par le cadre de l'unité même.

B. PERSONNEL NON-PERMANENT.

Les sources du recrutement des effectifs non-permanents n'ont pas encore été définitivement déterminées jusqu'à présent.

La préférence du Ministre va aux miliciens du contingent spécial et aux miliciens exemptés d'obligations militaires et il prépare une modification, en ce sens, de la loi sur la milice.

Mais quelle que soit l'origine des effectifs, leur formation doit être assurée suivant les mêmes normes que pour les permanents, quitte à adapter les besoins de cours aux prestations.

II. FORCES SEDENTAIRES.

En ce qui concerne les forces sédentaires, la formation du *cadre permanent* (forces d'intervention — chefs provinciaux — chefs provinciaux adjoints) est assurée par des cycles d'instruction et d'information organisée à l'Ecole Nationale, et par la participation à des exercices combinés des Forces Armées et de la Protection civile.

Het *reservekader* van het korps, bestaande uit niet permanente agenten waaronder gegradeerden en officieren, wordt opgeleid in provinciaal verband en in de Nationale School (officieren vanaf de rang van peletonschef). Met de opleiding van dit kader zal in 1960 worden begonnen.

Een ministerieel besluit tot vaststelling van de rangen van het personeel op onvolledige dagtaak, de gelijkstelling met de rangen van het personeel op volledige dagtaak en een ministeriële onderrichting tot vaststelling van de opleiding tot en het keuringsreglement voor de verschillende rangen, is in voorbereiding.

Aan de andere kant heeft de Nationale School sedert 1953 gevormd :

- 411 instructeurs voor reddingswerkzaamheden;
- 150 instructeurs voor opsporing van radioactiviteit;
- 40 instructeurs voor de alarmdienst.

Opleiding van instructeurs.

- a) reddingswerkzaamheden : 6 weken (van 5 dagen), waarvan 4 dagen examen;
- b) radioactiviteit : 3 weken (van 5 dagen), waarvan 2 dagen examen;
- c) alarmdienst : 4 weken (van 5 dagen), waarvan 2 dagen examen.

De instructeurs die houder zijn van een bekwaamheidsbrevet, worden ermede belast de niet permanente agenten, die de sedentaire krachten van het korps vormen, in de verschillende vakken op te leiden.

De niet permanente agenten worden opgeleid in opleidingscentra; de instructeur beschikt over het opleidingsmaterieel.

a) Opleiding van agenten-redmers.

De Belgische interventiedoctrine neemt aan dat de agenten-redmers in staat moeten zijn de getroffenen te redden zonder de medewerking van andere agenten van de Burgerlijke Bescherming. Zij moeten derhalve begrippen hebben over :

- puinopruiming;
- springstoffen en instorting van gebouwen;
- schuilplaatsen;
- brandbestrijding;
- eerste hulp bij ongevallen;
- gebruik van hefwerktuigen.

De opleiding van deze agenten duurt noodzakelijkerwijze langer omdat men hun, in tegenstelling met wat in andere landen gebeurt, niet uitsluitend het ene of andere opgesomde vak aanleert; echter is hieraan het grote voordeel verbonden dat alle redmers elkaar onderling kunnen vervangen.

Aangenomen wordt dat het mogelijk is redmers te vormen met dertig lessen van twee uren en dat jaarlijks enkele oefeningen vereist zijn om de opgedane kennis bij te houden.

Le *cadre de réserve* du Corps, constitué par des agents non-permanents comportant des gradés et des officiers, sera formé dans les provinces et à l'Ecole Nationale (officiers à partir du grade de chef de peloton). L'instruction de ce cadre sera entamée au cours de 1960.

Un arrêté ministériel déterminant les grades du personnel à temps réduit, les assimilations aux grades du personnel à temps plein, ainsi qu'une instruction ministérielle précisant les modalités d'instruction et les critères d'aptitude aux différents grades, sont en préparation.

D'autre part, l'Ecole Nationale a formé depuis 1953 :

- 411 instructeurs de sauvetage;
- 150 instructeur de détection de la radioactivité;
- 40 instructeurs pour le service d'alerte.

Formation des instructeurs :

- a) sauvetage : 6 semaines (de 5 jours) dont 4 jours d'exams;
- b) détection : 3 semaines (de 5 jours) dont 2 jours d'exams;
- c) service d'alerte : 4 semaines (de 5 jours) dont 2 jours d'exams.

Les instructeurs porteurs du brevet d'aptitude sont chargés d'instruire dans les différentes disciplines les agents non-permanents qui constituent les forces sédentaires du Corps.

L'instruction des agents non-permanents est organisée dans des centres d'instruction; l'instructeur dispose du matériel d'instruction.

a) Formation des agents sauveteurs.

La doctrine d'intervention belge a admis que les agents sauveteurs doivent être capables de sauver les personnes sinistrées sans le concours d'autres éléments de la Protection Civile. Ils doivent donc posséder des notions :

- sur le déblaiement,
- sur les explosifs et les modes d'écroulement des immeubles,
- sur les abris,
- sur la lutte contre le feu,
- sur l'application des premiers soins,
- sur l'emploi des appareils de levage.

L'instruction de ces agents est forcément plus longue que s'ils étaient formés à l'une ou l'autre discipline énumérée, comme cela se fait dans d'autres pays; mais elle a l'immense avantage de former des sauveteurs tous interchangeables.

On admet qu'il est possible de former des sauveteurs en 30 séances de deux heures, et que pour entretenir ces connaissances, il faut quelques séances annuelles d'entraînement.

Tot einde 1958 waren voorzien :
 voor het eerste jaar opleiding : 20 lessen van 2 uren;
 voor het tweede jaar en de volgende jaren : 15 lessen van 2 uren.

Als gevolg van de inkrimping van de kredieten moet de opleiding in 1959 worden beperkt :
 voor het eerste jaar opleiding, tot 20 lessen van 2 uren;
 voor het tweede jaar opleiding, tot 10 lessen van 2 uren;
 vanaf het derde jaar opleiding, tot 1 les van 3 uren per semester.

De individuele en de groepsleiding is dus thans eerst voltooid na het tweede jaar opleiding. Hoewel de administratie poogt voor de praktische oefeningen die vanaf het derde jaar opleiding zijn voorzien, echte bouwvallen ter beschikking van de instructeurs te stellen, zijn de twee jaarlijkse lessen van drie uren onvoldoende om de opgedane kennis bij te houden.

Om dit te verhelpen en om het personeel voor de dienst opsporing van radioactiviteit en voor de alarmdienst te kunnen opleiden, is het krediet op artikel 28-17 van de begroting voor 1960 verhoogd met 2.757.000 frank tegenover 1959.

Per 1 december 1959 :

hebben 2.458 agenten ingedeeld in 157 klassen het eerste jaar opleiding beëindigd;
 hebben 5.294 agenten ingedeeld in 320 klassen het tweede jaar opleiding beëindigd;
 hebben 9.667 agenten ingedeeld in 509 klassen het derde jaar opleiding beëindigd;
 hebben 6.245 agenten ingedeeld in 355 klassen het vierde jaar opleiding beëindigd;
 hebben 2.791 agenten ingedeeld in 196 klassen het vijfde jaar opleiding beëindigd;
 waren 26.455 agenten ingeschreven in het korps;
 waren 2.125 agenten bevorderd tot ploegleider.

b) *Opleiding van het personeel voor de opsporingsdienst.*

De agenten voor deze dienst zullen worden opgeleid door instructeurs gevormd in de Nationale School. De basisopleiding van dit personeel bestaat uit tien lessen van 2 uren. Tijdens de volgende jaren zullen zij deelnemen aan oefeningen samen met de redders en eventueel aan manœuvres in samenwerking met de gelijkaardige diensten van de strijdkrachten.

Met deze opleiding zal in 1960 een aanvang gemaakt worden.

c) *Opleiding van de agenten voor de alarmdienst.*

Het aantal uren opleiding zal afhangen van de dienst waarvoor zij zijn bestemd : alarmcentrale, sector operation center, alarmverspreidingscentra.

Jusque fin 1958, il était prévu :
 pour la 1re année d'instruction : 20 séances de 2 heures;
 pour la 2e année et toutes les années suivantes : 15 séances de 2 heures.

A cause des compressions budgétaires, les prestations d'instruction ont dû être ramenées, en 1959 :
 pour la 1re année d'instruction, à 20 séances de 2 heures;
 pour la 2e année d'instruction, à 10 séances de 2 heures;
 à partir de la 3e année d'instruction, à 1 séance semestrielle de 3 heures.

L'instruction individuelle et d'équipe n'est donc terminée, actuellement, qu'après la 2e année d'instruction. Malgré que l'administration essaie de mettre à la disposition des instructeurs des ruines réelles pour les exercices pratiques prévus à partir de la 3e année d'instruction, il semble que les deux séances annuelles de 3 heures sont insuffisantes pour entretenir les connaissances acquises.

C'est pour pallier cet inconvénient et pour permettre d'organiser l'instruction du personnel destiné au service de détection de la radioactivité et au service d'alerte, que le crédit prévu à l'article 28-17 du budget pour 1960, a été majoré de 2 millions 757.000 francs par rapport à 1959.

Au 1er décembre 1959 :

2.458 agents répartis en 157 classes ont terminé la 1re année d'instruction;
 5.294 agents répartis en 320 classes ont terminé la 2me année d'instruction;
 9.667 agents répartis en 509 classes ont terminé la 3me année d'instruction;
 6.245 agents répartis en 355 classes ont terminé la 4me année d'instruction;
 2.791 agents répartis en 196 classes ont terminé la 5me année d'instruction;
 26.455 agents sont immatriculés au Corps;
 2.125 agents ont été promus au grade de chef d'équipe.

b) *Formation du personnel destiné au service de détection.*

Les agents destinés à ce service seront instruits par les instructeurs issus de l'Ecole Nationale. La formation de base de ce personnel comporte 10 séances d'instruction de 2 heures. Au cours des années suivantes, ils assisteront à des exercices combinés avec les sauveteurs, éventuellement à des manœuvres conjointement avec les services similaires des Forces Armées.

Cette formation sera entamée en 1960.

c) *Formation des agents destinés au service d'alerte.*

Le nombre d'heures d'instruction à prêter dépend du service auquel ils sont destinés : Central d'alerte, Sector operation center, Centres de diffusion d'alerte.

Een gedeelte van het personeel voor de bediening van de alarmcentrale is reeds opgeleid. In 1960 zal de aanwerving en de opleiding van dat personeel worden voortgezet.

Het personeel voor de sector operation center en voor de 27 alarmverspreidingscentra wordt thans aangeworven; de opleiding ervan zal in 1960 een aanvang nemen.

VRAAG Nr 10.

Een lid protesteert omdat een bewijs van onvermogen, uitgereikt door de burgemeester van een gemeente, niet in aanmerking wordt genomen door de ontvanger van de registratie, aan wie het door een genaturaliseerd Hongaar werd voorgelegd ten einde kwijtschelding te bekomen van de naturalisatierechten.

ANTWOORD.

Krachtens de wettelijke bepalingen betreffende het recht inzake naturalisatie (Wetboek van de Registratierechten, art. 238 v.v.) wordt de Staat van onvermogen niet in aanmerking genomen om vrijstelling of vermindering van dit recht te verlenen.

Op grond van artikel 240 kan door de wetgeving gehele of gedeeltelijke vrijstelling van het recht worden verleend voor uitstekende diensten aan het Land of de Kolonie bewezen, hetzij door de persoon die de naturalisatie heeft bekomen, hetzij door een zijner ascendenten of afstammelingen.

Aan de andere kant bepaalt artikel 239 dat het recht met de helft wordt verminderd wanneer de inkomsten van de belanghebbende — met inbegrip, desvoorkomend, van die van zijn echtgenoot — over het jaar vóór dat van de wet tot verlening van de naturalisatie, niet meer dan het vrijgestelde minimum inzake aanvullende personele belasting bedraagt.

Degene die een vermindering wenst te genieten moet bewijzen dat hij in de vereiste omstandigheden verkeert door, niet een bewijs van onvermogen uitgereikt door de burgemeester, maar een attest van de controleur der belastingen voor te leggen dat voor het betrokken jaar de inkomsten van de belanghebbende en die van zijn echtgenoot vermeldt.

Om deze redenen kon de ontvanger van de registratie het bewijs van onvermogen uitgereikt door de burgemeester niet in aanmerking nemen.

VRAAG Nr 11.

Een aantal gemeenten hebben onderwijzers en leraars benoemd die een geneeskundig onderzoek hadden ondergaan overeenkomstig de modaliteiten bepaald door de plaatselijke overheden. Meer dan 200 zulke beslissingen zijn door de Gouverneur van de provincie Luik geschorst. Aangezien de schoolwet van 29 mei 1959 die onderzoeken uitsluitend voor de Centrale Gezondheidsdienst heeft voorbehouden, heeft de Minister van Openbaar

Une partie du personnel nécessaire au central d'alerte a déjà été instruit; en 1960, il y a lieu de poursuivre le recrutement et l'instruction de ce personnel.

Le personnel destiné au Sector operation center et aux 27 centres de diffusion d'alerte est en voie de recrutement; l'instruction sera entamée en 1960.

QUESTION № 10.

Un membre proteste contre le fait qu'un certificat d'indigence délivré par le bourgmestre d'une commune n'est pas pris en considération par le receveur de l'enregistrement, auquel il est présenté par un naturalisé hongrois en vue d'obtenir remise des droits de naturalisation.

RÉPONSE.

Les dispositions légales concernant le droit pour les naturalisations (Code des droits d'enregistrement, art. 238 et suivants) ne retiennent pas l'état d'indigence comme cause d'exemption ou de réduction de ce droit.

Selon l'article 240, exemption totale ou partielle du droit peut être accordé par la législature pour services éminents rendus à la Nation ou à la Colonie soit par la personne qui a obtenu la naturalisation, soit par l'un de ses ascendants ou descendants.

D'autre part, il résulte de l'article 239 que le droit est réduit à moitié lorsque les revenus de l'intéressé — y compris, le cas échéant, ceux de son conjoint — touchés pendant l'année qui précède celle de la loi accordant la naturalisation, ne dépassent pas le minimum exonéré applicable en matière d'impôt complémentaire personnel.

Celui qui désire bénéficier de la réduction, doit établir qu'il se trouve dans les conditions voulues, par la production non pas d'un certificat d'indigence délivré par le bourgmestre, mais d'une attestation délivrée par le contrôleur des contributions mentionnant, pour l'année à envisager, les revenus de l'intéressé et ceux de son conjoint.

Telle est la raison pour laquelle le receveur de l'enregistrement ne pouvait avoir égard au certificat d'indigence délivré par le bourgmestre.

QUESTION № 11.

Un certain nombre de communes ont nommé des instituteurs et des professeurs qui avaient subi un examen médical d'après les modalités adoptées par les autorités locales. Plus de 200 délibérations relatives à cet objet ont été suspendues par le Gouverneur de la province de Liège. La loi scolaire du 29 mai 1959 confiant exclusivement au Service central de santé le soin de procéder à pareil examen, le Ministre de l'Instruction publique, interrogé à

Onderwijs, toen hij hieromtrent werd ondervraagd, verklaard dat hij het vraagstuk onderzocht in overleg met zijn collega's van Binnenlandse Zaken en van Volksgezondheid.

ANTWOORD.

De schoolwet van 29 mei 1959 bepaalt inderdaad dat het onderwijspersoneel dat rijkstoelagen geniet, in zulk een gezondheidstoestand dient te verkeren dat het die van de leerlingen niet in gevaar brengt.

Het op det Rijkspersoneel toepasselijke reglement betreffende de controle van de Administratieve gezondheidsdienst werd uitgebreid tot het gesubsidieerde personeel, waar deze controle nog niet door de Staat was georganiseerd.

De Minister van Binnenlandse Zaken heeft hieromtrent contact opgenomen met zijn collega van Openbaar Onderwijs, tot wiens bevoegdheid dit vraagstuk behoort.

De gemeenteraadsbeslissingen waarvan de uitvoering door de Gouverneur werd geschorst, zijn niet aanhangig gemaakt bij de Minister van Binnenlandse Zaken. Zij werden rechtstreeks overgezonden aan de Minister van Openbaar Onderwijs, die de draagwijdte van de nieuwe verplichtingen neergelegd in de schoolwet nader dient te bepalen.

Zodra ten deze een beslissing genomen is, zullen de gemeenten hiervan bij rondschriften op de hoogte gebracht worden.

VRAAG Nr 12.

Een lid oppert sommige bedenkingen betreffende bepaalde verplichtingen welke door het Bestuur van de Stedebouw op het platteland worden opgelegd. Het gaat inzonderheid om de verplichting een vrije ruimte van ten minste 3 meter te laten aan weerskanten van de gebouwen.

ANTWOORD.

De Minister deelt de mening van het achtbaar lid dat niet in alle gevallen moet worden geëist dat de afstand tussen de grens van het perceel en het gebouw 3 meter bedraagt. Het Bestuur van de Stedebouw en van de Ruimtelijke Ordening weet wel dat het een misbruik zou zijn geen rekening te houden met de strook waar het gebouw zal worden opgetrokken en met allerhande beschouwingen, waaronder de bestaande verkaveling een van de belangrijkste is.

Hij kan dan ook de verzekering geven dat er geen onderrichtingen bestaan om die afstand overal op te leggen. Men moet evenwel het aanleggen van vrije ruimten rondom de gebouwen aanmoedigen. Het Bestuur wil dit beginsel doordrijven, maar wenst daarbij rekening te houden met de plaatselijke toestanden, die zeer verschillend kunnen zijn.

ce sujet, a déclaré qu'il examinait la question conjointement avec ses collègues de l'Intérieur et de la Santé publique.

RÉPONSE.

La loi scolaire du 29 mai 1959 prévoit en effet que les membres du personnel bénéficiant des subventions de l'Etat doivent être dans des conditions telles qu'ils ne mettent pas en danger la santé de leurs élèves.

Le règlement appliqué au personnel de l'Etat en matière de contrôle du Service de Santé administratif est étendu au personnel admis aux subventions là où pareil contrôle n'est pas encore organisé par l'Etat.

Le Ministre de l'Intérieur a pris contact à ce sujet avec son collègue de l'Instruction Publique, la question relevant de la compétence de celui-ci.

Le Ministre de l'Intérieur n'a pas été saisi des délibérations des conseils communaux dont l'exécution a été suspendue par le Gouverneur. Celles-ci ont été transmises directement au Ministre de l'Instruction publique, à qui il appartient de préciser la portée des obligations nouvelles inscrites dans la loi scolaire.

Dès qu'une solution sera intervenue, les communes en seront avisées par circulaire.

QUESTION № 12.

Un membre formule des remarques concernant certaines obligations imposées par l'Administration de l'Urbanisme dans les régions rurales. Il s'agit notamment de l'obligation de laisser des espaces libres de 3 mètres au moins de part et d'autre des habitations.

RÉPONSE.

Le Ministre partage le sentiment de l'honorable membre qu'il ne convient pas d'exiger que la distance entre la limite du terrain et la construction soit de 3 mètres dans tous les cas. L'Administration de l'Urbanisme et de l'Aménagement du Territoire n'ignore pas qu'il serait abusif de ne pas tenir compte de la zone où l'immeuble est projeté et d'autres considérations très diverses, dont le lotissement existant est une de plus importantes.

Aussi affirme-t-il que des instructions visant à uniformiser la distance critiquée n'existent pas. Cependant l'aération des constructions en voirie est à encourager. C'est un principe que l'administration entend faire prévaloir, avec toute la soupleasse que commande la diversité des circonstances.

Het bestuur is van oordeel dat in een strook met afzonderlijke gebouwen of waar deze per twee of meer gegroepeerd zijn, en daar ook waar de verkaveling het mogelijk maakt, d.w.z. op de percelen die breed genoeg zijn voor gebouwen met een zijgevel, een minimum-afstand van 6 meter tussen de gebouwen moet worden vrijgehouden, zodat zon en lucht tot de woonruimte kunnen toetreden. Wanneer in een dergelijke strook ten gevolge van de verkaveling geen vrije ruimte van 6 meter tussen de gebouwen kan worden aangelegd, kan vanzelfsprekend van voormelde regel afgeweken worden, zonder echter het nagestreefde doel daardoor in het gedrang te brengen. Bestaat er nog geen verkaveling, dan legt het Bestuur het minimum van 6 meter op. Behoeft het gezegd te worden dat, in de stroken waar de gebouwen minder dicht op elkaar staan (platte land of stroken voor landelijke villa's bijvoorbeeld), dit minimum aanzienlijk kan worden verhoogd?

Dit zijn natuurlijk de beschouwingen waardoor het Bestuur zich laat leiden wanneer het de bouwplannen te onderzoeken heeft, die krachtens artikel 18 van de besluitwet van 2 december 1946 voor vergunning worden ingediend. Zij vormen ook de kern van de aanbevelingen die het Bestuur op dit gebied aan de gemeentelijke overheid verstrekt voor het opmaken van haar plan van aanleg.

Ainsi l'administration juge-t-elle que, dans une zone de constructions isolées ou groupées par deux ou plus et là où le lotissement le permet, c'est-à-dire dans les parcelles qui sont assez larges pour recevoir des immeubles avec façade latérale, une distance de 6 mètres entre constructions est un minimum à respecter pour préserver l'ensoleillement et l'aération des locaux habitables. Dans une zone semblable, mais où le lotissement ne permet pas de réserver des espaces libres de 6 mètres entre les constructions, il va de soi que la règle susdite peut subir des exceptions, qui ne doivent toutefois pas aboutir à compromettre le but recherché. Quand il n'y a pas encore de lotissement, l'Administration impose le minimum de 6 mètres. Il va sans dire aussi que dans les zones où la bâtisse doit être moins dense (zones rurales ou zones de villas de campagne, par exemple), ce minimum peut être porté à un chiffre bien supérieur.

Ce sont évidemment ces considérations qui guident l'Administration lorsqu'elle a à examiner les projets de bâtisse qui lui sont soumis pour autorisation en application de l'article 18 de l'arrêté-loi du 2 décembre 1946. Elles forment aussi l'essentiel des conseils que l'Administration prodigue en ce domaine aux autorités communales pour l'élabo ration de leurs plans d'aménagement.

BIJLAGE II.

ANNEXE II.

Verdeling van het Fonds der gemeenten, volgens
gemeenteklassen, in 1957 en 1958.

Répartition du Fonds des Communes, par caté-
gorie de communes, en 1957 et 1958.

Gemeenteklassen — Catégories de communes	Totaal der aandelen (in duizendtallen franken)				Dekkingspercentage van de lasten Indices de couverture des charges	
	Total des quotes-parts (en milliers de francs)					
	1957	1958	Bedrag Montant	%	1957	1958
1. Grote steden. — <i>Grandes villes</i> . . .	1.297.411	26,92	1.510.528	27,79	98,29	101,63
2. 50.000 inwoners en meer — <i>50.000 habitants et plus</i>	514.949	10,69	566.248	10,42	92,85	90,57
3. 40.000-49.999 inwoners/ <i>habitants</i> . . .	215.508	4,47	243.830	4,48	93,83	99,58
4. 30.000-39.999 inwoners/ <i>habitants</i> . . .	169.389	3,54	192.104	3,53	96,42	100,37
5. 20.000-29.999 inwoners/ <i>habitants</i> . . .	335.912	6,97	379.207	6,98	90,96	90,94
6. 10.000-19.999 inwoners/ <i>habitants</i> . . .	543.931	11,29	617.475	11,36	100,16	99,24
7. 5.000- 9.999 inwoners/ <i>habitants</i> . . .	493.074	10,23	553.637	10,18	102,10	99,56
8. 2.500- 4.999 inwoners/ <i>habitants</i> . . .	447.314	9,28	498.085	9,16	109,14	106,53
9. 1.000- 2.499 inwoners/ <i>habitants</i> . . .	445.389	9,24	490.186	9,02	107,62	104,83
10. Minder dan 1.000 inwoners — <i>Moins de 1.000 habitants</i>	356.327	7,39	384.745	7,08	110,43	107,51
	4.819.203	100,0	5.436.045	100,—		
	(1)		(2)			

(1) De dotatie bedroeg 4.968.425.000 frank, maar er werd 169.368 frank opgenomen van de tranches « artikel 12 » en « artikel 15 » om vroegere vergissingen te verbeteren en 149.052.750 frank (3 %) ten behoeve van het Speciaal Fonds van artikel 18. — *La dotation était de 4.968.425.000 francs, mais il a été prélevé 169.368 francs sur les tranches « article 12 » et « article 15 » pour rectification d'erreurs antérieures et 149.052.750 francs (3 %) au profit du Fonds spécial de l'article 18.*

(2) De dotatie bedroeg 5.723.708.000 frank, maar er werd 1.477.296 frank opgenomen van de tranche « artikel 15 » om een vergissing te verbeteren en 286.185.400 frank (5 %) ten behoeve van het Speciaal Fonds van artikel 18. — *La dotation était de 5.723.708.000 francs, mais il a été prélevé 1.477.296 francs sur la tranche « article 15 » pour rectification d'erreur antérieure, et 286.185.400 francs (5 %) au profit du Fonds spécial de l'article 18.*

BIJLAGE III.**ANNEXE III.**

Aantal gemeenten met bezwaarde financiële toestand.

Nombre de communes dont la situation financière est obérée.

Jaar <i>Année</i>	Totaal aantal gemeenten in het rijk <i>Nombre total des communes dans le Royaume</i>	Aantal gemeenten waarvan de aanvankelijke begroting een tekort vertoonde (1) <i>Nombre de communes ayant un budget initiaux en déficit (1)</i>	Aantal gemeenten welke deel- genomen hebben aan de verdeling van het speciaal Fonds van artikel 18 <i>Nombre de communes ayant participé à la répartition du Fonds spécial prévu à l'article 18</i>
1956	2.666	647	363
1957	2.666	880	631
1958	2.666	1.013	597
1959	2.663	1.120	775

(1) met inbegrip van de vier grote steden
(1) *y compris les quatre grandes villes*